

Dr. Palágyi Tivadar*

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Amerikai Egyesült Államok

A) Az Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle 2011. augusztusi számának Külföldi hírek az iparjogvédelem területéről című cikkében az Egyesült Államokra vonatkozó részben beszámoltunk arról, hogy a magyar uniós elnökség keretében 2011. május 17-én a Gellért Szállóban rendezett vacsorán e sorok írójának módja volt meginterjúvolni az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatalának (USPTO) elnökét, David Kappos urat, aki arra a kérdésre, hogy mi lesz a szabadalmi reformra vonatkozó törvénytervezet további sorsa, azt válaszolta: reméli, hogy a Szenátus és a Képviselőház tagjaiból álló bizottság által összedolgozott végleges tervezet Obama elnöknek még ebben a törvénykezési ciklusban módja lesz aláírni. Kappos elnök bizakodása azonban megalapozatlannak tűnik egy cikk alapján, amely a *Lipper Current Weekly* 2011. augusztus 9-i számában jelent meg az alábbi címmel: „Az előny érdekében politizáló emberek: hogyan korrumpálja a Kongresszus a szabadalmi reformot?“. Az alábbiakban kivonatolva ismertetjük ezt a cikket.

Obama elnök 2011. június 29-én a Fehér Ház Keleti Szobájában riporterek tömegének tartott sajtótájékoztatón utalt többek között arra, hogy a gazdasági problémák megoldásának halogatása a nemzet integritását veszélyezteti. Említette azt is, hogy csökkenteni kell a munkanélküliek számát, és rámutatott, hogy a munkát teremtő kongresszusi tevékenységek listáján nála első helyen áll a szabadalmi reformra vonatkozó törvénytervezet elfogadása. „A Kongresszus éppen most küldhet nekem egy törvénytervezetet, amely megkönnyítheti a vállalkozók számára egy új termék vagy ötlet szabadalmazását, mert nem adhatunk előnyt más országok újítóinak, amikor új üzleteket nyitunk, és új munkahelyeket létesítünk” – mondta. Ezután áttért egy, a Capitol Hillen folyó csatára, amely sohasem vonatkozott munkahelyek létesítésére vagy a munkanélküliség enyhítésére, bármit sugalmaz is a pillanatnyi ékesszólás. A jogalkotók közel egy évtizedet töltöttek el a szellemi tulajdon-védelem szabályaival játszadozva, amiből egy szélesedő testületi viszály keletkezett, és amelyben közel 800 lajstromozott lobbista vesz részt. Jelenleg a szabadalmi törvény-tervezet olyan nyomtatott programnak tűnik, amely hatalmas vállalatoknak oszt pontokat: nyereséget gyógyszerészeti vállalatoknak, amelyeknek a monopóliumi felhajtják az egészségbiztosítás költségeit, és veszteséget technikai óriások számára, akik abban reménykedtek, hogy megfékezik a per-költségeket.

---

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

„A Kongresszus elvesztette azt a képességét, hogy összefogja ezeket a magánérdekeket a szabadalmi rendszer közjót elősegítő változásává” – mondja Christopher Sprigman, egy szellemi tulajdon-jogi szakértő a Virginia Law School Egyetemen, aki szerint már nem optimumkeresésről van szó, hanem arról, hogy melyik klikk fog győzni.

Amikor a jogalkotók 2005-ben benyújtottak egy szabadalmi törvény-tervezetet, a szoftvertársaságokat terhelő pereskedési költségek csökkentését tervezték. Ezzel szemben egy új iparág születését indították el a szabadalmasok üldözésére az úgynevezett „trolleok”, akik nem termelnek javakat, de szellemi tulajdon ellopásáért nagyvállalatokat perelnek be. Ezek évente több száz pert indítanak silány minőségű, a létszámhiánnyal küzdő szabadalmi hivatal által engedélyezett kérdéses vagy teljesen furcsa szabadalmak alapján. Az utóbbi években szabadalmat adtak olyan termékekre, mint a kerek virágcserép (7 908 942 sz. szabadalom), a kéregmentes mogyoróvaj és a kocsonyás szendvics (6 004 596 sz. szabadalom) vagy a koporsóba helyezhető dekoratív doboz (7 908 942 sz. szabadalom). A hivatal általi engedélyezés után nehéz és költséges ezeket hatályon kívül helyezni a bíróságokon, amelyek jelentős mértékben tisztelik a hivatali döntéseket. A jogalkotói kísérlet a trollok megszüntetésére a fővárosban bonyolult háborút indított hatalmas érdekek – technikai óriások, gyógyszercégek, sőt a tévedéshez túl nagy bankok – között, kedvezve a Washingtonban ülő politikusoknak.

„A szabadalmi reform kapcsán érdekes dolog, hogy az nem jelent áttörést hagyományos ideológiai vonalak mentén, az nem egy bal–jobb, demokrata–republikánus dolog, hanem testületi ügy” – mondja Karl Manheim jogászprofesszor, aki különleges tanácsadóként dolgozott a Képviselőház Jogi Albizottságában.

Amikor Washingtonban folyik a szabadalmi háború, nő a trollok működésének népszerűsége. A legagresszívabb játékosok között műszaki óriások is találhatók, akik azért jöttek a Kongresszushoz, hogy elsősorban a szabadalmak terén kérjenek segítséget.

A fenti cikk ismeretében kétségesnek tűnik, hogy Obama elnök még ebben a ciklusban aláírja a szabadalmi reform törvénytervezetét.

B) A német *Carl Walther GmbH* (Walther) fegyvergyártó cég az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatalánál védjegybejelentést nyújtott be az alábbi marokfegyver alakjára:

A védjegy-elővizsgáló elutasította a lajstromozási kérelmet arra hivatkozva, hogy a védeni kívánt alak lényegénél fogva nem disztinktív. Az elővizsgálót nem győzte meg a Walthernek az az érvelése, hogy a lajstromoztatni kívánt „PPK” marokfegyveralak megkülönböztető-képességet szerzett.

A Walther a Védjegy-fellebbezési Bizottsághoz (Trademark Trial and Appeal Board) fellebbezett. Az kifejtette, hogy a lajstromozást kérőre hárul az a teher, hogy bizonyítsa a lajstromoztatni kívánt alak megkülönböztetőképességét és azt, hogy a fogyasztók a termék alakját a termék forrásaként, nem pedig a termékként azonosítják.

Igényének megalapozására a Walther számos közvetlen és közvetett bizonyítékot szolgáltatott, többek között a fogyasztók körében végzett vizsgálatok adatait és magánszemélyek nyilatkozatait, amelyek bizonyították a PPK forma ismertségét. A Walther azt is állította, hogy marokfegyvere különleges ismertséget szerzett, mert körülbelül 40 éven keresztül a PPK marokfegyvert használta a James Bond-filmek 007-es szuperkéme is.

A Walther szakértői meghallgatást is felhasznált érveinek alátámasztására. Így egy kézi-fegyver-szakértő bizonyította, hogy a fogyasztók figyelembe veszik egy marokfegyver kialakítását, amikor a vásárlásról döntenek, és a Walther PPK egyike a leginkább elismert marokfegyver-formáknak a vásárlók körében.

A bizottság közvetett bizonyítékként fogadta el, hogy a Walther 1968 óta, amikor fegyverét bevezette az Egyesült Államokban, komoly erőfeszítéseket tett PPK marokfegyverének ismertté tételére, és csupán a 2004-től 2007-ig terjedő időszakban körülbelül 920 000 USD-t költött propagandacélokra.

A Védjegy-fellebbezési Bizottság a Walther javára írta azt a körülményt is, hogy használati engedély alapján többen is gyártanak hasonló termékeket, hiszen egy cég csak akkor kísérli meg utánozni egy másik cég termékének alakját – használati engedéllyel vagy anélkül –, ha azt a termékalkotó a fogyasztók disztinktívnek találják. A fenti okok alapján a bizottság elismerte a Walther termékalkojának lajstromozhatóságát.

C) 2011 áprilisában a Pénzügyminisztérium az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala költségvetéséből 100 millió dollárt vont el, amit egyéb kormánytevékenységek támogatására használnak fel.

Az USPTO teljesen önálló, és ilyen elvonások miatt évek óta pénzzsűkében szenved, így például nem tudja az elővizsgálók számát a szükséges mértékben növelni. „A minisztérium az USPTO-t fejőstehénnek tekinti, amely más kormánytevékenységeket támogat. Ezzel azonban olyan jövedelemtermelő programot ölnek meg, amely számos feltaláló számára lenne előnyös” – áll a hírről beszámoló közleményben.

Ausztrália

A *Yarra Valley* (Yarra) 2000-ben nyújtott be lajstromozási kérelmet a PERSIAN FETTA védjegyre, amellyel különleges marinírozott sajtot forgalmazott, és a védjegy lajstromozása 2002 májusában megtörtént.

2009-ben a *Lemnos Foods* (Lemnos) forgalmazni kezdett egy marinírozott sajtot PERSIAN MARINATED CHEESE névvel, és sajtját hasonló módon csomagolta, mint a Yarra a saját sajt-termékét. Ezért a Yarra védjegybitorlás miatt beperelte. A Lemnos ellenkeresetet indított

a Yarra védjegyének törlése iránt, azt állítva, hogy az deszkriptív, és azzal is érvelt, hogy a PERSIAN FETTA név szokásos volt egy sajátos földrajzi helyről származó sajtípus leírására.

A bíróság megalapozottnak találta a Lemnos keresetét, mert deszkriptívnek minősítette a Yarra védjegyét. Emellett megállapította, hogy a Yarra védjegye a használatlaltal nem szerzett megkülönböztető jellegét. Ezért elrendelte a Yarra védjegyének törlését.

Argentína

A másodlagos jelentés tanát először az angol bíróságok alapozták meg, de az argentin védjegy törvény azt a legutóbbi időkhig nem fogadta el. Ma azonban ha egy adott jel másodlagos jelentésre és így megkülönböztetőképességre tett szert, lajstromozható védjegyként. Ezt bizonyítja a Polgári és Kereskedelmi Ügyek Szövetségi Fellebbezési Bíróságának 2010. július 1-jén az *Unilever NV (Unilever) v. Laboratorio Cuenca SA (Cuenca)*-ügyben hozott alábbi döntése, amely megállapítja, hogy olyan jelek, amelyek nélkülözik a megkülönböztetőképességet, azt megszerezhetik, és ezáltal lajstromozható védjegyekké válhatnak.

A vizsgált esetben a bíróság megállapította, hogy a felperes Unilever bizonyította a SUAVE (lágy) védjegy használatát 1999-től, továbbá azt, hogy ezen idő óta a nemzeti szupermarketláncokon és nagykereskedőkön keresztül a védjegyet forgalmazta, így a terület fogyasztói azt elfogadták.

Ezeket a tényeket figyelembe véve a fellebbezési bíróság úgy döntött, hogy a védjegy másodlagos jelentésre tett szert a kérdéses sampon vonatkozásában, mert nyilvánvaló volt, hogy a fogyasztók a *suave* kifejezést nem csupán minősítő jelzőnek tekintették, és úgy reagáltak a SUAVE védjegyre, hogy elismerték annak megkülönböztető jellegét.

A fentiek alapján a bíróság azt a következtetést vonta le, hogy olyan jelek, amelyek eredetileg nélkülözik a magában való megkülönböztetőképességet, azt megszerezhetik, és ezáltal lajstromozhatóvá válnak védjegyként. Azonban azt is megjegyezte döntésében, hogy a vizsgált védjegy belső gyengeséget mutat, mert tulajdonosának túrníe kell a piacon egyéb olyan termékek jelenlétét, amelyek azonos elemet („suave”) foglalnak magukban további olyan elemekkel együtt, amelyek révén eltérőkké válnak, feltéve, hogy a fogyasztók körében nem okoznak közvetett vagy közvetlen zavart.

Általános Bíróság

A) A *Gruppo Lepetit SpA* (Lepetit) birtokosa a WIPO-nál lajstromozott LESTEROL védjegynek, és a közösségi védjegyrendelet 8(1)(b) cikke alapján felszólalt a *Longevity Health Product* (Longevity) által benyújtott RESVEROL közösségi védjegybejelentés ellen, arra hivatkozva, hogy a vásárlóközönség valószínűleg összetévesztené a két védjegyet.

A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (Office For Harmonization in the Internal Market, BPHH) helyt adott a felszólalásnak, ami ellen a Longevity fellebbezett. A Fellebbezési Tanács ezt elutasította, mert a Longevity hasonló termékekre kívánta lajstromoztatni védjegyét, mint amilyeneket a Lepetit forgalmaz, és emellett a javasolt védjegy vizuálisan és hangzásilag is hasonló a Lepetit védjegyéhez.

Ezután a Longevity az Általános Bírósághoz (General Court, GC) fordult, amely megállapította, hogy a lehetséges vásárlók ugyanazokból az országokból származnak, mint amelyeket a Lepetit WIPO-lajstromozása fed. Ezért a GC fenntartotta a tanács döntését.

B) A *Helena Rubinstein SNC* (HR) 2003 novemberében a BPHH-nál lajstromoztatta a BOTOLIST védjegyet nem gyógyászati jellegű szépségipari és kozmetikai termékekre. A *L'Oréal* 2002 júliusában kérte a BOTOCYL védjegy lajstromozását kozmetikai és testápolási cikkekre, és a BPHH 2003-ban lajstromozta ezt a védjegyet is.

Az *Allergan Inc.* (Allergan) 1991 és 2003 között lajstromoztatta a BOTOX védjegyet ránctalanító gyógyászati termékekre, és 2005. február 2-án a saját védjegybejelentései alapján a BPHH-nál kérte a BOTOCYL és a BOTOLIST védjegy törlését, azonban a BPHH Törlési Osztálya elutasította a kérelmet. Ez ellen az Allergan a GC-nél nyújtott be fellebbezést azzal érvelve, hogy mind a HR, mind a L'Oréal védjegye az ő védjegyének első négy betűjével kezdődik. Ugyanakkor a HR a BOTOX védjegy törlését kérte azt állítva, hogy az deskriptív.

A GC megállapította, hogy a HR és a L'Oréal védjegyének az Allergan BOTOX védjegyéhez való hasonlósága miatt a fogyasztók azt hihetik, hogy az alperesek termékei a nagyobb hírnévű BOTOX terméket tartalmazzák, és ebből jogtalan előnyre tehetnek szert. Ezért a GC a BOTOLIST és a BOTOCYL védjegyet érvénytelennek nyilvánította. Egyúttal elutasította a HR azon állítását, hogy a BOTOX védjegy deskriptív, minthogy ez az elnevezés a botulinum toxinból származik, és az Allergan termékei nem tartalmazzák ezt a gyógyászati hatóanyagot.

Belgium

Az 1984. évi belga szabadalmi törvényt utoljára 2007-ben módosították, amikor eltörölték az önműködően engedélyezett, hat év oltalmi idejű, kutatási jelentés és írott vélemény kibocsátása nélküli szabadalmat, és a szabadalmi pereskedést az elsőfokú bíróságoktól (Rechtbank von Eerste Aanleg) a kereskedelmi bíróságokra (Rechtbank van Koophandel) utalták át. Továbbra is maradtak azonban megoldatlan kérdések, amelyek változást igényeltek.

A belga parlament 2011 januárjában elfogadta a szabadalmi törvény javasolt változtatásait, és februárban publikálták az új törvényt, amelynek főbb rendelkezéseit az alábbiakban foglaljuk össze.

Egyszerűsödtek a bejelentési nap elnyerésének adminisztratív követelményei. Ezek a következők: *a)* annak kinyilvánítása, hogy a benyújtott anyag szabadalmi bejelentés; *b)* a bejelentő azonosítása; és *c)* egy olyan anyag benyújtása, amely első látásra leírásnak tűnik. Ezek az adminisztratív egyszerűsítések lehetővé teszik a bejelentők számára, hogy hama-

rabb nyújtás be szabadalmi bejelentésüket, mert nem kell benyújtaniuk szabályszerű leírást igénypontokkal, a hiányokat, például az igénypontokat később pótolhatják.

Jelenleg a Belga Szabadalmi Hivatallal igen nehézkes a kommunikáció, amit azonban az új törvény alapvetően megjavít, mert lehetővé teszi, hogy az a hiányokról értesítést küldjön, és felszólítsa a bejelentőt azok pótlására. Ez fokozott jobbiztonságot is eredményez.

A megújítási illeték késői befizetésétől eltekintve jelenleg nincs lehetőség arra, hogy a bejelentő orvosolja, ha elmulasztott egy határidőt. Minthogy Belgium még nem ratifikálta a Londoni Egyezményt, az európai szabadalom engedélyezésének meghirdetésétől számított három hónapon belül teljes fordítást kell benyújtani angol, francia vagy német nyelven. A határidő elmulasztása nem orvosolható még akkor sem, ha vis majorra, például a bejelentő országában a szabadalmi hivatal tűz általi megsemmisülésére lehetne hivatkozni. Az új törvény ezt a hiányosságot is kiküszöböli.

Az új törvény szerint a bejelentő vagy a szabadalmas bármikor (vagyis az engedélyezési eljárás alatt vagy az azt követő bírósági eljárásban) részben vagy teljesen visszavonhatja bejelentését. Ez összhangba hozza a belga szabadalmi törvényt az új európai eljárással.

Az új törvény 21. szakaszának 1. és 5. bekezdése lehetővé teszi az igénypontok tárgyának megváltoztatását (az engedélyezési eljárás alatt és után) és a bejelentés leírásának a módosított igénypontokkal összhangban történő megváltoztatását.

Az új törvény szerint a belga szabadalmi bejelentéseket a benyújtás vagy az elsőbbség napjától számított 18 hónap elteltével publikálják.

Az új törvény további fontos vonása, hogy lehetővé teszi a szabadalmi bejelentések benyújtását elektronikus úton.

Még nem lehet tudni, hogy az új törvény mikor lép hatályba, mert ahhoz királyi határozat (Koninklijk Besluit) is szükséges. Minthogy azonban Belgiumnak jelenleg csak ügyvezető kormánya van, nincs lehetőség ilyen határozat kiadására. Mindenesetre az új törvény hatálybalépése után azonnal alkalmazható lesz az összes már megadott szabadalomra. Az új törvény hatálybalépése előtt benyújtott szabadalmi bejelentésekre még a benyújtás időpontjában érvényes szabályokat kell majd alkalmazni.

Belső Piaci Harmonizációs Hivatal

Harry Wind (Wind) 1999 júniusában a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál lajstromoztatta a WIND védjegyet a 37. áruosztályban motoros járművek javítási munkáira, és felszólalt a *Sanyang Industry* ellen, mert az ugyanezt a védjegyet a 12. és a 37. áruosztályban kívánta lajstromoztatni motorkerékpárokra és azok alkatrészeire. A 12. áruosztály különböző terepjárművekre és motorkerékpárokra, míg a 37. áruosztály motoros járművek javítási munkáira vonatkozik.

Wind a közösségi védjegyrendelet 8(1)(b) cikkére hivatkozott. Felszólalásának a BPHH helyt adott a 37. áruosztállyal kapcsolatban, de a 12. áruosztály vonatkozásában elutasí-

totta azt. Fellebbezés után a BPHH Negyedik Fellebbezési Tanácsa megállapította, hogy a Sanyang javasolt lajstromozása fenntartható a kézzelfogható termékekkel kapcsolatban, mert Wind védjegye szolgáltatásokra vonatkozik.

Ezt a döntést helybenhagyta az Általános Bíróság (General Court) 2010. december 15-i döntése is, amely megállapítja, hogy a vonatkozó vásárlóközönség valószínűleg nem fogja összekeverni és azonosnak tekinteni a javítási szolgáltatásokat egy gyártott termékkel.

Brazília

A Brazil Igazságügyi Minisztérium 2011. május 6-án létrehozta a Védjegytulajdonosok Országos Jegyzékét, amelynek célja egyrészt, hogy adatbázist képezzen az olyan védjegytulajdonosok számára, akik hamisítástól tartanak, másrészt, hogy megjavítsa az érintkezést a határőrizetért felelős számos kormányzati szervezet között.

A jegyzék adminisztrációjáért a Hamisítás Elleni Küzdelem Országos Tanácsa felelős. A védjegyek bejegyzése a jegyzékbe önkényes, és azoknak a védjegytulajdonosoknak, akik érdekeltek az ilyen bejegyzésben, olyan űrlapot kell kitölteniük, amelyet a tanácstól szerezhetnek be.

Bulgária

Bulgáriában 2010-ben 260 szabadalmi bejelentést nyújtottak be, amelyek közül 18 származott külföldről; 1427 kérelmet nyújtottak be európai szabadalmak érvényesítésére, és 10 kiegészítő oltalmi tanúsítványt kértek.

Egyesült Királyság

A) Az Egyesült Királyság Felsőbíróságának szabadalmi részlegén (High Court of Justice, Chancery Division, Patents Court, PC) Kitchin bíró 2011. július 15-én hozott döntést a *Ranbaxy (UK) Limited (Ranbaxay) v. AstraZeneca AB (Astra)*-ügyben. Az alábbiakban ezt a döntést ismertetjük.

A döntés bevezető része szerint a generikus gyógyszereket importáló Ranbaxy kérte a bíróságtól annak megállapítását, hogy nem bitorolja az Astra EP 1 020 461 számú szabadalmát, és egyúttal kérte a szabadalom megvonását. Az Astra – szabadalmának bitorlása miatt – ellenkeresetet nyújtott be.

A per tárgyát képező szabadalom (a továbbiakban: a szabadalom) az Astra Nexium nevű gyógyszerére vonatkozik, amelyet gyomorsav által előidézett betegségek kezelésére használnak. A Nexium hatóanyaga magnézium-ezomeprazol, amely az omeprazol néven ismert racém elegy S enantiomerjének [a (-) enantiomer] a magnéziumsója, és amelyet 1988-ban Losec néven hoztak forgalomba.

A szabadalmat 2009. július 22-én engedélyezték egy 1994. május 27-én benyújtott és 2000. július 19-én publikált megosztott bejelentésre. A szabadalom leírja a nagy optikai tisztaságú magnézium-ezomeprazol alkalmazását, ahol az S enantiomer arányának az R enantiomerhez [a (+) enantiomer] viszonyítva $< 99,9/0,1$ -nek kell lennie.

Az alapbejelentést 1995. május 17-én publikálták, és EP 0 652 872 számmal 2000. november 8-án engedélyezték. Ez a szabadalom olyan magnézium-ezomeprazol használatát írja le és igényli, amely „lényegileg mentes” az R enantiomer magnézium-sójától. Az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) Fellebbezési Tanácsa 2006. december 9-én ezt a szabadalmat feltalálói tevékenység hiánya miatt érvénytelennek nyilvánította.

Az Egyesült Királyságban jelenleg az Astra az ezomeprazol egyetlen szállítója. A Ranbaxy importálni kíván egy terméket, amelyről úgy gondolja, hogy nem bitorolja a szabadalmat, és amelyre vonatkozóan 2011 júliusára akarta megkapni a forgalmazási engedélyt. Ezért 2010. október 25-én kérte kérelme gyors intézését. Emiatt Kitchin bíró csak a bitorlás kérdésével foglalkozott. A felek egyetértettek abban, hogy ezt a szabadalom 1. igénypontja alapján kell meghatározni, amely svájci igénypontként van megszövegezve, és $\geq 99,8\%$ optikai tisztaságú magnézium-ezomeprazol alkalmazására vonatkozik gyomorsav-kiválasztást gátló gyógyszer gyártásához.

A Ranbaxy Indiában gyártott terméket kívánt importálni. Az eljárások célja szempontjából nincs vita arról, hogy a gyártási eljárás $\geq 99,8\%$ optikai tisztaságú magnézium-ezomeprazolból indul ki, és az sem vitatott, hogy az eljárás magában foglalja olyan mennyiségű racemát omeprazol hozzáadását, hogy a végtermék már nem tartalmaz ilyen optikai tisztaságú magnézium-ezomeprazolt.

Az Astra azt állítja, hogy 1. igénypontját bitorolják. Azzal érvel, hogy az a termék, amelyet a Ranbaxy importálni kíván, közvetlen terméke egy olyan eljárásnak, amelyben $\geq 99,8\%$ optikai tisztaságú magnézium-ezomeprazolt használnak gyomorsav-kiválasztást gátló gyógyszer előállítására. A Ranbaxy viszont azt állítja, hogy nem bitorolja az 1. igénypontot, mert az általa importálni kívánt terméket nem $\geq 99,8\%$ optikai tisztaságú magnézium-ezomeprazol használatával állítják elő, és az nem is tartalmaz ilyen tisztaságú anyagot.

Ilyen körülmények között a kérelem és az ellenkérelem elbírálása az 1. igénypont megfelelő értelmezésétől függ.

Ezután a döntés a szabadalommal foglalkozik, amelynek címe „Az omeprazol (-) enantiomerjének magnézium-sója és annak alkalmazása”. A leírás szerint a találmány célja megjavult farmakokinetikai és metabolikus tulajdonságokkal rendelkező vegyületek előállítása, amit a találmány omeprazol egyetlen enantiomerjének új sóival ér el. A találmány további tárgya egy új eljárás a találmány szerinti új vegyületek nagyüzemi előállítására. A szabadalom azonban nem tartalmaz erre vonatkozó igénypontot.

Ezután a találmány részletes leírása következik. Az egyik bekezdés szerint a találmány a leírt képletű új, optikailag tiszta omeprazol-magnéziumsókra vonatkozik, ahol a képlet magnézium-ezomeprazolt ábrázol.

A következő bekezdés szerint a találmány első szempontja legalább 99,8% optikai tisztaságú (-) magnéziumsó rendelkezésre bocsátása. A leírás folytatása szerint a találmány e só alkalmazását is ismerteti gyomorsav-elválasztás gátlására vonatkozó gyógyszer gyártásához.

A továbbiakban a találmány leírja az egyes enantiomerek és azok sóinak az előállítását. Ezt a részt a gyógyszer előállításának ismertetése követi, majd kiviteli példák következnek az optikailag tiszta magnézium-ezomeprazol elkülönítésére.

Ezután a döntés az igénypontokat ismerteti. Az 1–8. igénypont a $\geq 99,8\%$ optikai tisztaságú magnézium-ezomeprazol alkalmazását védi gyógyszer előállításához.

A 9. igénypont optikailag tiszta magnézium-ezomeprazolra vonatkozik. A 10. és 11. igénypont az optikailag tiszta magnézium-ezomeprazol gyógyászatban való felhasználását védi. Végül a 12. és 13. igénypont a 9–11. igénypontok bármelyike szerinti kristályos sóra, illetve az ilyen sókat tartalmazó gyógyászati készítményre vonatkozik.

Ezután a döntés a Ranbaxy szempontjait tárgyalja, és megállapítja, hogy a Ranbaxy nem javasolja a 9. igénypont oltalmi köre alá eső termék importálását, és nem javasolja a 9. igénypontban igényelt termék alkalmazását a gyógyászatban. Ennek megfelelően a bitorlási ügy a svájci típusú 1., 3–6. és 8. igénypontra korlátozódik. Az Astra szerint a Ranbaxy ezen igénypontok bitorlásával fenyeget olyan termék importálása által, amelyet közvetlenül kap az igényelt eljárás segítésével.

A Ranbaxy azt állítja, hogy nem bitorolja ezeket az igénypontokat. Szerinte a kérdés az 1. igénypont megfelelő értelmezésén dől el.

A Ranbaxy szerint az 1. igénypont $\geq 99,8\%$ -os optikai tisztaságú magnézium-ezomeprazol tartalmazó gyógyszer előállítási eljárására vonatkozik. A szakember felismerné, hogy az 1. igénypont svájci típusú, és hogy az ilyen igénypontok lényegileg egy ismert hatóanyagot tartalmazó gyógyszer új gyógyászati felhasználását védik, és ebből következik, hogy a gyógyszernek tartalmaznia kell ezt a vegyületet.

Ezután a döntés a leírást értelmezi, majd a svájci típusú igénypontok kapcsán tárgyalja az Európai Szabadalmi Egyezmény szabadalmazható találmányokra vonatkozó 52. szakaszát, a szabadalmazhatóság alóli kivételekre vonatkozó 53. szakaszát, az újdonságra vonatkozó 54. szakaszát és a feltalálói tevékenységre vonatkozó 56. szakaszát.

Végül a döntés azt tárgyalja meg, hogy az 1. igénypont szavainak használatával a szabadalmas mit mond egy szakember számára, e szavakat célzatosan a leírás szövegösszefüggésében értelmezve. Kitchin bírósági ítélet megjegyzi, hogy a leírásban sehol sem található javaslat a magnézium-ezomeprazol analógjának vagy származékának vagy bármilyen egyéb hatóanyagnak a használatáról gasztrointesztinális rendellenességek vagy bármilyen egyéb állapot kezelésére. A leírás teljes kitanítása optikailag tiszta magnézium-ezomeprazol előállítására és annak sajátos terápiákban való felhasználására, továbbá ebből a célból megfelelő hordozóanyagokkal való formulálására vonatkozik. A szabadalmas a találmányt különböző változatokban igényli, valójában minden igényelhető módon, vagyis termékigénypontokkal, alkalmazásra

vonatkozó termékgénypontokkal, svájci típusú igénypontokkal, valamint az EPC 2000 által most lehetővé tett, sajátos alkalmazásra vonatkozó termékgénypontokkal.

A végzés végkövetkeztetése szerint a Ranbaxy nem bitorol, és az Astra bitorlásra vonatkozó ellenigénye megalapozatlan.

B) Az Egyesült Királyság Felsőbírósága (High Court) 2011. február 11-i döntésében megállapította, hogy a *Nährmittel GmbH* és a *Marketing and Promotional Services* alperes vétkes a *Hasbro* jól ismert PLAY-DOH védjegyének bitorlásában, mert csomagoló- és reklámanyagokon használják a PLAY-DOUGH MIX és az EDIBLE PLAY DOUGH védjegyet.

Az alperesek azzal érveltek, hogy a PLAY-DOH védjegy deszkriptív, és nem rendelkezik megkülönböztetőképeséggel.

A felsőbíróság elutasította az alperesek érveit, és megállapította, hogy a PLAY-DOH védjegy egyrészt érvényes, másrészt világszerte megkülönböztetőképeségre tett szert az elmúlt ötven évben végzett használat útján, függetlenül attól, hogy a lajstromozás időpontjában esetleg csupán csekély megkülönböztetőképeséggel rendelkezett. A PLAY DOUGH védjegyek mind vizuálisan, mind fonetikusán és fogalmilag is hasonlítanak a PLAY-DOH védjegyhez, emellett hasonló termékeken szerepelnek, és használatuk kárt okozhat a Hasbrónak.

Egységes szabadalom

Olaszország 2011. május 31-én az Európai Bíróságnál (ECJ) fellebbezést nyújtott be a 2011. március 10-i tanácsi döntés ellen, amely felhatalmazást adott 25 uniós tagállam számára egységes szabadalom bevezetésére.

Az olasz fellebbezés hangsúlyozza, hogy az Unió értékeit és céljait kívánja megvédeni egy olyan kísérlet ellen, amely a tagállamok nyelvi és kulturális eltérései vonatkozásában sérti az azonos méltóság elvét. Olaszország az ellen is tiltakozik, hogy negatív precedenst hozzanak létre az európai integrációs folyamatban. A megjavított együttműködés a szabadalmak terén szembemegy az egységes piac szellemével, mert a piacon belül torzulásokat hozhat létre.

A magyar elnökség 2011. június 14-én mutatta be az Európai Szabadalmi Bíróság létrehozására vonatkozó megállapodás tervezetét, amely már kiküszöböli az Európai Bíróság 2011. március 8-i véleményében foglalt kifogásokat.

A Versenyképeségi Tanács elnöke, Cséfalvay Zoltán államtitkár és Michel Barnier európai belső piaci biztos 2011. június 27-én sajtókonferencián bejelentette, hogy a Tanács döntő lépést tett az európai szabadalmi rendszer megjavítása felé, mert a tagállamok elfogadták azt a két rendeltervezetet, amely megjavítja az együttműködést az egységes szabadalmi olta-
lom területén. Az elnökség és a biztos különös elégedettségének adott hangot afölött, hogy az eljárásban részt vevő 25 tagállam megegyezett a jövő egységes európai szabadalmának kérdéseiben, ideértve a fordítás problémáját is. Az elnök és a biztos kifejezte azt a reményét, hogy 2011 végéig végleges politikai egyezség érhető el a szabadalmi reform területén.

A lengyel elnökség természetesen folytatni kívánja a magyar elnökség munkáját, így az egységes szabadalomra vonatkozó két rendelettervezet Európai Parlament általi elfogadtatását, valamint a szabadalmi jogviták elbírálására joghatósággal rendelkező bírói fórumrendszer kialakítását.

Európai Bíróság

A) A *Lancôme parfums et beaué & Cie SNC* (Lancôme) tulajdonosa a COLOR EDITION közösségi védjegynek kozmetikai és sminkkészítményekkel kapcsolatban. A *CMS Hasche Sigle* (Sigle) a Közösségi Védjegyrendelet (KVR) 51(1)(a) és 7(1)(b) cikke alapján kérte a védjegy megvonását. E kérelmet a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal Törlési Osztálya elutasította, azonban a Második Fellebbezési Tanács helyt adott a Sigle fellebbezésének.

Az Általános Bíróság előtt a Lancôme három kifogást terjesztett elő a KVR 55(1)(a), 7(1)(c) és 7(1)(b) cikkének megsértésére hivatkozva. A GC azonban elutasította a Lancôme érveit.

Az első kifogással kapcsolatban a GC megállapította, hogy a KVR 55(1)cikke szerint az abszolút okra alapozott érvénytelenség kinyilvánítására vonatkozó kérelmek esetében csupán arra van szükség, hogy a kérelmező jogi személy legyen, vagy pedig rendelkezze perlési és perelhetőségi képességgel; ez a cikk nem kívánja meg, hogy a kérelmező bizonyítsa a pervitelben való érdekeltiségét. A viszonylagos érvénytelenségi okokon alapuló érvénytelenség kimondására vonatkozó kérelmek esetében azonban a jogalkotó kimondottan korlátozta a lehetséges kérelmezők csoportját a pervitelben érdekeltekre. A KVR 42(1) cikke felsorolja azokat a személyeket, akik felszólalhatnak egy védjegy lajstromozása ellen viszonylagos elutasítási okra támaszkodva; a KVR 52. cikke pedig meghatározza az érvénytelenség viszonylagos okait.

A COLOR EDITION védjegy természetével kapcsolatban a GC úgy döntött, hogy az kizárólag olyan jelzőkből áll, amelyek az áruk bizonyos tulajdonságait jelölik meg, anélkül azonban, hogy elegendő benyomást keltenének a szóelemek egyszerű egymás mellé helyezése alapján.

A GC a védjegyet érvénytelenítette, és elutasította a 7(1)(c) cikkre alapozott kifogást, míg a harmadik kifogást egyáltalán nem vette figyelembe.

A Lancôme az Európai Bírósághoz (European Court of Justice, ECJ) nyújtott be fellebbezést, amelyben az alábbi két dologra helyezte a súlyt: (i) arra az állításra, hogy a GC helytelenül értelmezte az 55(1)(a) cikket, és (ii) arra a tényre, hogy nem egyeztethető össze egy jogi cég szerepével, hogy saját nevében benyújtson egy ilyen kérelmet.

A Lancôme azt állította, hogy a kérelmező nem volt jogosult egyénileg és közvetlenül pert indítani, és a KVR 55(1)(a) cikkét az európai uniós törvény általánosan alkalmazható elvei szerint kell értelmezni.

Védjegye lajstromozásának elutasításával kapcsolatban a Lancôme azzal érvelt továbbá, hogy az esetjog által bizonyított döntő tényező a bejelentő vagy tulajdonos versenytársainak az érdeke, akiknek a jogait a lajstromozás befolyásolhatja. Így a kérelmezőnek kereskedelmi érdekekkel kell rendelkeznie abban, hogy a lajstromozást érvénytelenítsék, ami azonban nem igaz egy jogi cég esetén.

Az alperes BPHH szerint a Lancôme rosszul értelmezi a KVR 55(1)(a) cikkét. A BPHH ugyanis jogosult egy közösségi védjegy érvénytelenségének kimondására, mert ez a jog nincs alávetve a jogi eljárások megengedhetőségére vonatkozó szabályoknak. A GC nem tévedett, amikor megállapította, hogy a kérelem adminisztratív eljárás, és ezért az esetjog nem tekinthető a tárgyhoz tartozónak.

A Lancôme azt állította, hogy különálló leíró elemekből álló védjegy – amilyen a COLOR EDITION védjegy is – esetében a bíróságnak azt kellett volna vizsgálnia, hogy a „color” (szín) és az „edition” (kiadás) szavak kombinációja megkülönböztette-e a Lancôme védjegyét azoktól a színfogalmaktól, amelyeket a kozmetikumok fogyasztói mindennapjaikban használnak. A Lancôme azt is állította, hogy a GC értékelése nem alapult a célközönség szóhasználatára vonatkozó semmilyen tényen. A GC ugyanis megállapította, hogy a „color” és az „edition” szó kombinációja nem volt szokatlan, hanem az angol nyelv lexikális szabályai fényében rendes szerkezetnek tekinthető. Ez a nézet az ECJ szerint megalapozott volt, és nem alapult téves jogértelmezésen.

A fentiek alapján az ECJ is elutasította a Lancôme fellebbezését, és a Lancôme-ot a költségek megfizetésére kötelezte.

B) Az ECJ 2011. március 29-i döntése véget vetett a cseh *Budejovicky Budvar* (Budvar) és az amerikai *Anheuser-Busch* (Busch) sörgyártó cég között folytatott vitának, az amerikai fél javára ítélkezve (amely most az *InBev* belga céggel egyesült).

Az ügy 1996-ban kezdődött, amikor a Busch lajstromoztatta a BUD védjegyet. Ez ellen felszólalt a Budvar arra hivatkozva, hogy az 1958. évi Lisszaboni Megállapodás alapján eredetmegjelölésként lajstromoztatta ezt a szót többek között Franciaországban, és a BUD védjegyre oltalmat szerzett Ausztriában a Cseh Köztársasággal kötött kétoldalú egyezmény alapján. A BPHH a Buschnak, az Általános Bíróság [General Court (GC)] viszont a Budvarnak adott igazat.

A Busch tévesnek minősítette a GC döntését, azt állítva, hogy a „bud” szót nem érvényesen védtek földrajzi árujelzőként, és a BUD védjegy nem elégítette ki a közösségi védjegyrendelet (KVR) 8(4) cikkének összes követelményét, mert e cikk szerint bármilyen korábban szerzett jog használat alapján felhozható egy közösségi védjegybejelentés ellen.

Az ECJ a Busch javára döntve, az alsófokú bírósági döntések ellenére elutasította a Budvar lajstromozás és oltalom érvényessége elleni támadását. Az ECJ szerint a BPHH-nak a korábbi jogokat érvényesnek kell tekintenie, hacsak nincs olyan végleges döntés egy tagállamban, amely a kérdéses jelzést érvénytelennek minősíti. A KVR 8(4) cikkével kapcsolatban az ECJ

azon a véleményen volt, hogy a korábbi jogokat használatlaltal megalapozták. A „használatot” a 8(4) cikk értelmében nem lehet egyenértékűnek tekinteni a KVR 15. és 42. cikke szerinti „valódi használatlaltal”. Ellentétben azonban a GC véleményével, a használatlaltal többnek kell lennie helyi mértékűnél, és a tagállam – ahol a jel védve van – területének lényeges részét le kell fednie. Továbbá a használatlaltal a megtámadott közösségi védjegy benyújtási napja – és nem a publikálási időpontja, miként a GC döntött – előtt kell megtörténnie.

Az a tény, hogy az ECJ elutasította a Buschnak a BUD eredetmegjelöléssel kapcsolatos különböző jogai érvénytelenségére vonatkozó állításait, nem gátolja a Buscht abban, hogy teljes győzelmet ünnepeljen, mert valószínűtlen, hogy a Budvar bizonyítani tudjon a Busch BUD védjegyének bejelentési napja előtti használatlaltal.

C) Egy lengyel kiadó 2005-ben kérte a BPHH-nál az 1000 védjegy lajstromozását. A BPHH megkülönböztetőképesség hiánya miatt elutasította a bejelentést.

A bejelentő az Általános Bíróságnál (General Court, GC) fellebbezést nyújtott be. Az megerősítette a BPHH döntését, és kifejtette, hogy az 1000 számjegy mennyiségre vonatkozik, ezért az érintett fogyasztók minden további nélkül az áruk tulajdonságának a megjelöléseként értelmeznék, elsősorban a kiadványok oldalszámaként.

A bejelentő e döntés ellen 2009-ben az ECJ-nél nyújtott be fellebbezést. Az ECJ először arra utalt, hogy a közösségi védjegy törvénynek garantálnia kell, hogy az áruk vagy szolgáltatások jellemzőit leíró védjegyek bárki által szabadon használhatók legyenek, aki ilyen árukat kínál vagy szolgáltatásokat nyújt. Különösen ilyen a helyzet, amikor egy védjegybejelentés olyan árukra vonatkozik, amelyek tartalma könnyen és jellemzően leírható komponensei mennyiségével, ami az adott esetben feltételezhető olyan magazinok esetében, amelyek többek között keresztrejtvényeket tartalmaznak.

A fentiekre tekintettel 2011. március 10-én az ECJ is elutasította a fellebbezést.

Európai Szabadalmi Hivatal

A) Az Európai Szabadalmi Hivatal elnöke, Benoît Battistelli és a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal elnöke, Antonio Campinos 2011. május 4-én Alicantéban együttműködési megállapodást kötött a szellemi tulajdon-jogok fontosságának tudatosításáról, a hivatali személyzetek szakképzettségének közös gyakorlás útján való emeléséről és a szolgáltatások színvonalának a legkorszerűbb műszaki infrastruktúrával való növeléséről, amit a két elnök egy egyetértési megállapodás (Memorandum of Understanding) aláírásával erősített meg. A két intézmény közötti együttműködés az Európai Unió belüli szellemi tulajdon-védelmi rendszer hatékonyságának fokozását célozza.

Az együttműködést a BPHH Adminisztratív Tanácsának májusi ülésén kötötték unió tagállamok képviselőinek és a szellemi tulajdon használó szervezeteknek a jelenlétében.

B) Benoît Battistelli, az Európai Szabadalmi Hivatal elnöke 2011. július 5-én blogban tekintett vissza elnökségének első évére. Bevezetőjében megállapítja, hogy az elmúlt 12 hónap

alatt számos programot elindítottak és fontos döntéseket hoztak, majd érdemi kérdésekre tér rá.

„Az elsőbbséget élvező egyik legfontosabb kérdés kezdettől fogva a személyi állomány-nyal állt kapcsolatban. Ilyen vonatkozásban említésre méltó a szociális dialógus az állomány képviselőivel közvetlenebb érintkezés útján és egy elfogadott terv segítségével; a munkafeltételek javítása (a részleges otthoni munka és a döntés egy új hágai épület létrehozásáról); a hivatal stratégiai irányának és céljainak tisztázása (kiváló minőségű jogok szolgáltatása, ami jogbiztonságot nyújt és a valódi találmányokat védi; a szabadalmi tájékoztatás széles körű elterjesztése; egyensúly teremtése a felhasználók és harmadik személyek érdekei között; a költségek korlátozása); és a hivatal pénzügyi függetlenségének, valamint a nyugdíjrendszer hosszú távú fenntarthatóságának biztosítása.”

Globális szinten a hivatal megerősítette pozícióit kulcsszereplőként, így partneri viszonyba lépett a Google-lal a gépi fordítási rendszer kidolgozása érdekében és az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatalával közös szabadalmi osztályozási rendszer kidolgozása terén. „A felhasználók világszerte elismerik a hivatal termékeinek kiváló minőségét, de ilyen téren továbbra is fáradoznunk kell. Jó hírnevünk vezetett 25 uniós tagállamot arra, hogy felkérjék a hivatalt egységes szabadalmi oltalom engedélyezésére és ezzel kapcsolatos további feladatok elvégzésére.” Folyamatban van egy mélyreható együttműködés kidolgozása az összes nemzeti szabadalmi hivatallal.

„Különös hangsúlyt fektettem a felhasználókkal folytatott párbeszéd megerősítésére. Arra is sajátos figyelmet fordítottam, hogy bizalmi viszonyt alakítsak ki Adminisztratív Tanácsunkkal, és elnyertem annak egyértelmű támogatását legtöbb javaslatomhoz, ideértve a pénzügyi irányzatot is.”

Még mindig sok a tennivaló, és számos kötelezettségnek eleget kell tenni, különösen az információs technológia és a minőség területén. „Az állomány legújabb felülvizsgálata, bár általában igen pozitív eredményt mutatott, rávilágított bizonyos területekre, ahol előrehaladást várok, és szeretnék gyorsabb választ kapni néhány felvetett kérdésre. Úgy gondolom azonban, hogy az első év sikeres volt, és mindezeket az elemeket egyesítve erős alapot kapunk jövőbeli tevékenységünkhöz. 2010 rekordév volt a szabadalmi bejelentések (235 000), az engedélyezett szabadalmak (58 000) és a pénzügyi eredmények területén.”

Végül az elnök köszönetet mond ezekért a kiváló eredményekért, és számos okot lát arra, hogy optimistán tekintsen az ESZH jövőjére.

C) A T 1635/09 számú döntés ügyében a főkérelem első igénypontja orális fogamzásgátlás céljából olyan anyagkeverék alkalmazására vonatkozik, amelyben a hormontartalom olyan alacsony értéken van megválasztva, hogy az orális fogamzásgátlásnál várható káros mellékhatások elkerülhetőkké, illetve csökkenthetővé válnak. Miután a műszaki fellebbezési tanács megállapította, hogy a fellebbezési tanácsok megalapozott joggyakorlata szerint a terhesség meggátlása nem minősül gyógyászati eljárásnak akkor sem, ha megelőzés céljából végzik, azt vizsgálta, hogy az igénypont tárgya összességében tartalmaz-e egy vagy

több gyógyászati lépést és/vagy gyógyászati hatást, mert az ESZE 53.c) szakasza szerint már akkor fennáll a szabadalmazhatóság tilalma, ha az említett lépések vagy hatások csak egy részét képezik az igényelt tárgynak.

A tanács hangsúlyozza, hogy a hatóanyag-koncentráció csökkentése semmiképpen sem szolgál a fogamzásgátló hatékonyságának javítására, hanem csupán másodlagos hatások, így például nem kívánt mellékhatások elkerülésére, illetve csökkentésére. Így, bár a vizsgált igénypont nem vonatkozik gyógyászati alkalmazásra, az igénypontban meghatározott hatóanyag-koncentrációk megválasztása mégis olyan másodlagos hatások megelőzését eredményezi, amelyek az önmagában nem gyógyászati alkalmazás elvégzésekor várhatók. Ez a megelőzés, amely a hatóanyag-koncentráció megadása által az igénypontban rögzítve van, és amelyet a másodlagos hatások (például kardiovaszkuláris vagy trombolitikus bonyodalmak) kóros természete alapján egyértelműen gyógyászatinak kell minősíteni, elválaszthatatlanul kapcsolódik az önmagában nem gyógyászati fogamzásgátlással. Ezért a jelen főkérelem 1. igénypontjának tárgya összességében gyógyászati eljárást foglal magában. Ennek megfelelően az 1. igénypont tárgya az ESZE 53.c) szakasza szerint ki van zárva a szabadalmazhatóságból.

Az 1. segédkérelemmel kapcsolatban, amely abban különbözik a főkérelemtől, hogy beiktatja a „nem gyógyászati” disclaimert, a fellebbezési tanács megállapítja, hogy egy ilyen disclaimerrel egy olyan igénypontból, amely lényegileg és így tárgyilag elválaszthatóan magában foglal mind gyógyászati, mind nem gyógyászati alkalmazásokat, a gyógyászati alkalmazások kizárhatók lennének, úgyhogy a megmaradó tárgy többé már nem esne az 53.c) szakasz szerinti kizárás alá. Egy ilyen disclaimerrel azonban már nem lenne lehetséges egy olyan alkalmazást, amely kötelezően felölel egy vagy több gyógyászati lépést, nem gyógyászatiként definiálni, mert azt a kérdést, hogy egy igényelt alkalmazás gyógyászati vagy nem gyógyászati-e, kizárólag az ebben az alkalmazásban végzett tevékenységek, illetve az ezzel elért hatások alapján kell eldönteni. Ennek következtében az 53.c) szakasz szerint a szabadalmazhatóságból való kizárás az 1. segédkérelem szerinti 1. igénypont tárgyára is érvényes, a „nem gyógyászati” disclaimer beiktatása ellenére is.

D) A T 230/07 számú döntésben a műszaki fellebbezési tanács megállapítja, hogy az újdonság és a feltalálói tevékenység két különböző szabadalmazási követelményt jelent, így értékelésükre eltérő követelményeket kell alkalmazni. Ezért az újdonság megítélésekor nem kell figyelembe venni műszaki hatás meglétét vagy hiányát számértékek egy résztartományában. Ahhoz, hogy meg lehessen állapítani egy tágabb tartomány résztartományának újdonságát, a kiválasztott résztartománynak szűknek és kellően távollevőnek kell lennie a példákkal szemléltetett szélesebb, ismert tartománytól. Egy altartományt nem tesz újjá egy benne fellépő, újonnan felfedezett hatás.

E) A T 811/06 számú döntésben a tanács a T 939/92 számú döntésre utal, amely megállapítja, hogy az Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) 54(2) szakasza szerint a technika állása nem korlátozódik az írásbeli kinyilvánításokra, hanem mindent felölel, ami a nyilván-

nosság számára „egyéb módon” műszaki tárgyként hozzáférhetővé vált. Ha tehát hiányzik az utalás egy konkrét dokumentumra, ez nem jelenti azt, hogy nincs technika állása, mert az utóbbi állhat teljes mértékben csak a vonatkozó általános szaktudásból is, amely rögzítve lehet ismét írásban, vagyis szakkönyvekben vagy hasonlóknban, vagy pedig egyszerűen része lehet az átlagos szakember íratlan „szellemi tudásának” (ezt megerősíti a T 1242/04 számú döntés). A tanács utal arra, hogy a vonatkozó általános szaktudás terjedelmét – miként minden egyéb vitás tényt is – például írásbeli vagy szóbeli bizonyítékokkal alá kell támasztani.

F) A T 716/07 számú döntés tárgyát képező szabadalom N-vinil-2-pirrolidon visszanyerésére szolgáló eljárásra vonatkozik. A feladat átfogalmazása miatt a műszaki fellebbezési tanács azt vizsgálta, hogy a legközelebbi technika állásának (D7) és a vitatott szabadalomnak a példái olyan mértékig összehasonlíthatók-e, hogy az állítólagos hatás meggyőzően a találmány megkülönböztető jellemzőire vezethető vissza. Ezután azt vizsgálta, hogy ez a hatás valószínűleg elérhető-e a vizsgált szabadalom teljes igényelt területén, és hogy a megoldandó feladatra vonatkozik-e, miként ezt az eredetileg benyújtott bejelentésben kinyilvánították.

A technika állásának példái és a szabadalom példái közötti összehasonlítás egy váratlan hatást hozott felszínre. A tanács megállapította, hogy az N-vinil-2-pirrolidon visszanyert hányadának a növekedése a szabadalom 1. és 2. példájában szereplő kiegészítő desztillációs kolonna alkalmazására és így arra a jellemzőre volt visszavezethető, amely a szabadalom igénypontjainak tárgyát megkülönbözteti a D7 dokumentum kinyilvánításától. A hatást a teljes igényelt tartományban azért érték el, mert a megfelelő példák a legkedvezőtlenebb körülmények között működtek, nevezetesen az igénypontokban megadott maximális hőmérsékletek közelében. Emellett a nagy tisztaságú N-vinil-2-pirrolidon visszanyert hányadának bizonyított növekedése az eredetileg kinyilvánított feladatra vonatkozott. A tanács ennek megfelelően szövegezte át a feladatot.

G) A T 1397/08 számú döntésben a tanács megállapította, hogy a feltalálói tevékenység meghatározására szolgáló feladat–megoldás megközelítés szerint a vegyészet területén a műszaki feladat megváltoztatható, és bizonyos körülmények között meg is kell változtatni, mert a feladat tárgyilagos meghatározása szempontjából csak az az eredmény számít, amely a legközelebbi technika állásához viszonyítva valóban elérhető. Így tehát nincs olyan ok még a fellebbezési eljárásban sem, amely gátolná az eredetileg kitűzött feladat megváltoztatását, csupán a találmány eredetileg kinyilvánított tartalmát kell figyelembe venni.

H) A T 716/08 számú döntés alapját képező szabadalom esetében a megoldandó feladat egy alternatív oltóanyag előállítása volt. Az igénypontok szerint e feladat megoldása egy 48 kDa molekulásúlyú és leírt szekvenciájú protein, annak variánsai vagy megfelelő vegyületek, például rekombináns DNS-molekulák alkalmazásában állt. A műszaki fellebbezési tanácsnak azt a kérdést kellett megválaszolnia, vajon a bejelentés kinyilvánítása bizonyítja-

e, hogy a feladatot megoldották. A megfellebbezett végzésben a vizsgálati osztály ezt nem találta hihetőnek.

A műszaki fellebbezési tanácsok a feltalálói tevékenység megítélésekor rendszeresen azt vizsgálták, hogy a leírás szerint a feladatot megoldották-e (T 939/92), és olyan esetekben, amikor nem voltak meggyőződve arról, hogy az igényelt tárgy valóban megoldást nyújt a vonatkozó feladatra, megtagadták a feltalálói tevékenységet (T 1329/04), vagy pedig a feladat újbóli megszővegezését kívánták (T 87/08). Azt, hogy az igényelt megoldás valóban megoldja a feladatot, vagyis hogy az igényelt tárgy valóban a kívánt hatást nyújtja, a T 1329/04 szerint a bejelentésben levő adatok alapján kell vizsgálni. Az elsőbbség napján az általános szaktudás felhasználható egy bejelentés vagy egy szabadalom értelmezésére. Utólag nyilvánosságra hozott bizonyító anyagot csak a bejelentésből levezethető tanítás alátámasztására lehet felhasználni.

A bizonyító anyag minőségével kapcsolatban a tanács megállapította, hogy egy hatás elfogadhatóságának nem feltétele e hatás elérésének a bizonyítása. Egy oltóanyag esetében tehát nincs szükség arra, hogy valóban kimutassák a célszervezetben a védő immunitást. Elegendő, ha az adatokból kiténik, hogy egy vegyület megfelelő jelölt lehet egy oltóanyag számára. Ennek következtében a tanács meg volt győződve arról, hogy az igénypontok tárgya megoldást nyújt a fentebb megszővegezett feladat számára.

Franciaország

A) Ha valaki a Francia Szellemitulajdon-védelmi Hivatal adatbázisában a „gourmand” szóra keres a 29. áruosztályban, 872 találatot kap. Ez könnyen arra a feltételezésre vezethet, hogy a szó elég általános az élelmiszeriparban. Valószínűleg ezt gondolta a *Senoble* cég is, amikor 2008-ban piacra dobta joghurtjait *DUO GOURMAND* megjelöléssel anélkül, hogy a megfelelő védjegyet lajstromoztatta volna. A *Nova* cég azonban 1997-ben lajstromoztatta a *GOURMAND* védjegyet tejipari édességekre, és védjegyének megsértése miatt a Párizsi Felső Polgári Bíróságon (Tribunal de grande instance de Paris) bitorlási pert indított a *Senoble* ellen.

A *Senoble* azzal érvelt, hogy a *gourmand* jelző természetesen nem töltheti be egy védjegy eredetjelző funkcióját a fogyasztók számára, mert nem teszi lehetővé az így azonosított termékek megkülönböztetését a versenytársak termékeitől. Azzal is érvelt, hogy a *gourmand* jelző az édességek egy tulajdonságát írja le, és hogy a szó jelentése már elkorcsosult annak következtében, hogy általánosan használják az élelmiszeriparban.

A bíróság azt állapította meg, hogy a „gourmand” kifejezés jelző vagy név, amely olyan személyre vonatkozik, aki túl sokat eszik, vagy pedig élvezzi az evést. Ez egy jellemző tulajdonság, amely azt a személyt minősíti, aki eszik, és nem azt, amit ez a személy eszik; ennek következtében nem szolgálhat egy termék tulajdonságának a megjelölésére. A döntés szerint a „gourmand kifejezés, amely egy szó a mindennapi nyelvhasználatból, még mindig

használható szokásos jelentésével, feltéve, hogy nem a versenytársak használják védjegyként vagy úgy, hogy az a megtevesztés kockázatát vonja maga után”.

A bírósági döntésből az a következtetés vonható le, hogy a Senoble hibát követett el, amikor a DUO GOURMAND megjelölést védjegyként és nem egyszerű leíró megjelölésként használta a csomagoláson.

B) A svájci *Société des Produits Nestlé* (Nestlé) a Párizsi Felső Polgári Bíróság előtt kérte a *Masterfoods, Mars et al.* (Mars) által lajstromoztatott, egyetlen színből (fekete, sárga, piros ...) álló hét védjegy törlését. A Nestlé arra hivatkozott, hogy ezek a védjegyek nélkülözik a megkülönböztetőképeséget. A bíróság helyt adott a keresetnek, és elrendelte a védjegyeknek a francia védjegyrajstomból való törlését.

A Mars e döntés ellen fellebbezést nyújtott be a Párizsi Fellebbezési Bíróságnál, de egyidejűleg lemondott francia lajstromozásairól. Fellebbezésében azzal érvelt, hogy a lemondás véget vetett a vitának. A Párizsi Fellebbezési Bíróság azonban ezzel nem értett egyet: mint-hogy a Mars fenntartotta a fellebbezését, bár lemondott színvédjegyeiről, a Nestlének jogos érdeke, hogy a fellebbezésre döntést kapjon. Érdemben a bíróság megállapította, hogy a védjegyeket nem kellett volna lajstromoztatni, mert azok nélkülözték a megkülönböztetőképeséget. Elrendelte, hogy a Mars fizesse meg a bírósági költségeket, és emellett fizessen 20 000 EUR összegű kártérítést a Nestlé számára.

Görögország

A görög kormány 2011. április 28-án jóváhagyta az új védjegy törvény tervezetét, amelyet még a parlamentnek kell jóváhagynia, majd a hivatalos közlönyben való publikálástól számított hat hónap elteltével lép hatályba.

Az új törvény a jelenleg hatályos, 1994. évi védjegy törvény helyébe lép; célja, hogy korszerűsítse a görög védjegy törvényt nemzeti, közösségi és nemzetközi védjegyek vonatkozásában, továbbá nemzeti törvénnyé alakítsa a 2004/48/EC jogérvényesítési irányelvet. Az alábbiakban összefoglaljuk a törvénytervezet fontosabb pontjait.

1. Új rendelkezések

A javasolt változásoknak hozzá kell járulniuk az eljárások gyorsításához és az oltalom megerősítéséhez mind a védjegy-engedélyezési, mind a pereskedési eljárásban.

a) Egy védjegybejelentés lajstromozása lehetővé válik, mielőtt az Adminisztratív Védjegybizottság döntése véglegessé válik, vagyis nem lehet ellene fellebbezni.

b) Egy védjegybejelentés vagy -lajstromozás megosztása egyszerűsíteni fogja az eljárást, és részleges elfogadás vagy elutasítás esetén gyorsabb engedélyezést tesz lehetővé.

c) A felszólalási határidő 4 hónapról 3 hónapra csökken.

d) Megújítások esetén az oltalmi időt a benyújtás időpontja alapján kell számítani, eltérően a jelenleg hatályos szabályozástól, amely szerint az oltalmi idő a benyújtást követő napon kezdődik.

e) Az Adminisztratív Védjegybizottság előtti eljárást lényegesen javítani fogja négy új tanács felállítása, amelyek a nemzetközi védjegyek meghosszabbításával és a közösségi védjegyek átalakításával foglalkoznak majd.

f) Bevezetik a *restitutio in integrum* intézményét az olyan védjegytulajdonos javára, aki *vis major* miatt nem tudta megújítani védjegyét, vagy nem tudott benyújtani törlési keresetet.

g) Elfogadnak hozzájáruló nyilatkozatot (Letter of Consent) nemcsak az Adminisztratív Védjegybizottság előtti eljárásban, hanem az elsőfokú és a másodfokú rendes adminisztratív bíróságok előtti eljárásban is.

2. A görög védjegy törvény harmonizációja a 2004/48/EC jogérvényesítési iránylelvel

Bár az irányelvet jelentős késéssel iktatták törvénybe, az most a védjegy jogok jobb érvényesíthetőségét teszi lehetővé bitorlásokkal szemben.

a) Fontos bizonyítékok megsemmisítésének elkerülése érdekében ideiglenes intézkedés elrendelése iránti eljárásban bizonyos körülmények között a bíróság jogosult ilyen intézkedést hozni.

b) A bíróság elrendelheti, hogy a bitorló mutasson be banki vagy egyéb pénzügyi iratokat és kereskedelmi dokumentumokat, de a bíróság hivatalból is hozzáférhet ilyen információhoz.

c) A tulajdonos tényleges veszteségein felül a bíróság által megítélendő kártérítés számítási módszerei alapulhatnak i) a bitorló jogtalan viselkedésére alapozott kereseten vagy ii) azon a licencdíjon, amelyet fizetnie kellett volna a tulajdonos számára.

d) A büntetőjogi szankciókat szigorítják: a szándékos védjegyutánzás vagy a bitorlás egyéb formája esetében a bíróság felső összege 600 EUR-ról 6000 EUR-ra emelkedik, míg a jelentősen nagy kárt okozó bitorlás esetében legalább két év börtönbüntetés és 3000–30 000 EUR pénzbírság róható ki.

A fenti rendszabályokat az arányosság elvének figyelembevételével kell alkalmazni.

3. Nemzetközi védjegyek (Madridi Jegyzőkönyv)

Míthogy Görögország 2000. augusztus 10. óta tagja a Madridi Jegyzőkönyvnek, az új törvénytervezet bevezeti a nemzetközi védjegyek nemzeti védjeggé való átalakításának vagy egy görög nemzeti védjegynek egy megfelelő nemzetközi védjeggyel való helyettesítésének szabályait.

A közösségi védjegyek oltalmát is javítják a konverziós és a szenioritási ügyekre vonatkozó rendelkezések bevezetésével.

4. Fogyasztóvédelem

Védjegybitorlások esetén a fogyasztók védelmének érdekében a bíróság elrendelheti a polgári bíróság és a büntetőbírósági döntések publikációját.

Hollandia

A) A Bajor Sörfőzők (németül: Bayerische Bierbrauer; angolul: Bavarian Beer Brewers) Társasága a bajor sört földrajzi árujelzőként próbálta bejegyeztetni 1994 óta, ami végül 2001-ben sikerült. Ezután megtámadta a holland sörfőzők által lajstromoztatott BAVARIA védjegyet arra hivatkozva, hogy az utóbbi félrevezeti a fogyasztókat, mert azok azt gondolhatják, hogy a sör Bajorországból származik.

A bíróság döntése a holland sörfőzőknek kedvezett, mert azok 1925 óta használták a BAVARIA védjegyet, és 1995-ben kérték e védjegy lajstromozását Hollandiában. Ezzel szemben a Bajor Sörfőzők csak 2001-ben lajstromoztatta a BAVARIA védjegyet, vagyis a holland társaság előbb szerzett oltalmi jogot.

B) A *Coca-Cola* vagy – miként általánosan ismert – *Coke* kereskedelmi sikere részben annak tulajdonítható, hogy jól megőrizte az ital összetételének titkát, és emellett lajstromoztatta alakvédjegyét.

Az 1916 óta használt *Coke*-palack mindig vonzotta a zsákmányra vadászók érdeklődését. A versenytárs *Pepsi* hasonló palackot hozott forgalomba 1,5 literes kólaitala számára Ausztráliában. Ezt észrevette a *Coca-Cola*, és Hollandiában lajstromoztatta új 1,5 literes palackjának az alakját, amit a *Superunie* cég bitorolt FIRST CHOICE COLA termékével. A *Coca-Cola* bitorlási perrel fenyegette meg, ezért a *Superunie* kivonta termékét a forgalomból.

India

A) A *Tata Sons* (*Tata*) egy alsófokú bíróságnál bitorlási pert indított a *Monoj Dodia* (*Monoj*) ellen, mert az utóbbi az A-ONE-TATA védjegyet használta karos és rugós mérlegekkel kapcsolatban. A *Tata* a TATA védjegy és név hírnevére és hosszú idő óta tartó használatára hivatkozott, valamint arra a tényre, hogy a „tata” szó a háztartásokban is általánosan használttá vált. Emellett a *Tata* a védjegy alperes általi használata révén keletkező haszon alapján megállapított kártérítés megfizetését is kérte. A bíróság eltiltotta a *Monoj*t az A-ONE-TATA védjegy használatától, és kártérítés megfizetésére is kötelezte.

A *Monoj* a Delhi Felsőbíróságnál nyújtott be fellebbezést, amelynek döntése többek között megállapította, hogy *a)* a TATA védjegyet több mint 100 éve használják számos áruval és szolgáltatással kapcsolatban, *b)* a *Tata* Csoportnak több millió fogyasztója van Indiában, de egyéb országokban is, *c)* a TATA védjegynek száznál több lajstromozása van szövedjegyként vagy egyéb szavakkal együtt, *d)* a bíróságok számos ítéletben elismerték a TATA védjegyet jól ismert védjegyként, *e)* nincs bizonyíték arra, hogy más személy birtokolja a TATA védjegyet, és *f)* a *Tata* Csoport vállalatai nem csupán Indiában, hanem számos egyéb országban is hírnévnek örvendenek, és ezért nem lehet kétségbe vonni, hogy a TATA védjegy híres és jól ismert Indiában.

A fentiek alapján a bíróság a Monojt nem csupán az A-ONE-TATA védjegy használatától tiltotta el, hanem a Tata számára kártérítés megfizetésére is kötelezte.

B) A *Glaxo Group Ltd.* és annak indiai cége, a *GlaxoSmithKline Pharmaceuticals Ltd.* (Glaxo) bitorlásért beperelte az *S.D. Garg & Ors* (Garg) céget, mert az BECNATE védjeggyel gyárt és forgalmaz egy bőrgyógyászati terméket, amely erősen emlékeztet a Glaxo jól ismert, BETNOVATE védjeggyel forgalmazott bőrkremére.

A Glaxo 1963-ban lajstromoztatta a BETNOVATE védjegyet, és komoly összegeket költött annak népszerűsítésére. A termék azóta jelentős hírnévre tett szert mint kipróbált bőrgyógyászati termék. A BECNATE védjegyű termék 2004 óta volt forgalomban. A Glaxo azt is kifogásolta, hogy a Garg a BECNATE védjegyű termékeket a BETNOVATE-N és a BETNOVATE-C védjegyhez hasonló változatokban is forgalomba hozta.

A Delhi Felsőbíróság az 1999. évi indiai védjegy törvény 28. és 29. cikke alapján vette fontolóra a védjegyek hasonlóságát, és a gyógyászati termékekre tekintettel kockázatosnak találta azok hangzási és vizuális hasonlóságát. Ezért tartósan eltiltotta a Gargot a védjegyek használatától, és elrendelte a bitorló védjegyekkel ellátott termékek és csomagolások megsemmisítését.

C) Az édességipari termékeket gyártó *Nutrine Confectionery* (Nutrine) a LACTO védjegyet használta termékeivel kapcsolatban, és ideiglenes intézkedés elrendelését kérte az *Icon Household Products* (Icon) ellen, mert az ugyanezt a védjegyet használta termékein. A Nutrine azt állította, hogy ő volt az első vállalat, amely használta a LACTO szót védjegyének részeként, és azóta ennek a védjegynek az abszolút tulajdonosává vált. Kifogásolta, hogy a CANDYMAN LACTO CREME CENTER védjegy használatával az Icon az ő hírneve, goodwillje és népszerűsége árán próbált gazdagodni.

Az Icon viszont azt állította, hogy védjegyének alakja, elrendezése, kivitelezése és színezése teljesen eltér a Nutrine-étől, és védjegye sem hangzásilag, sem vizuálisan vagy szerkezetileg nem azonos a Nutrine védjegyével. A „lacto” szó általánosan ismert és leíró jellegű, amely „tejre vonatkozó” jelent, és a Nutrine nem igényelhet arra kizárólagosságot. Emellett a Nutrine még nem lajstromoztatta a LACTO védjegyet.

A Madrasi Felsőbíróság (Madrasi High Court) a tények és az érvek megfontolása után az alábbi következtetésekre jutott:

a) Az alperes Icon által szolgáltatott bizonyítás szerint a „lacto” szót számos édességipari gyártó használja védjegyének előtagjaként, ezért a vásárlóközönséget nem tévesztené meg a LACTO védjegy használata mind a Nutrine, mind az Icon által.

b) A „lacto” szó, amely tejet vagy tejterméket jelent, generikus és deszkriptív, és – hacsak nem tesz szert megkülönböztetőképessegre és másodlagos jelentésre – nem lajstromozható. Ezért bármely kereskedő használhatja ezt a szót tejalapú termékein. A vizsgált esetben nem lehet szó megkülönböztetőképessegről, mert más kereskedők is használták a „lacto” szót, és az másodlagos jelentésre sem tett szert a Nutrine termékeivel kapcsolatban.

c) A Nutrine és az Icon védjegyeinek az összehasonlítása alapján megállapítható, hogy azok nem azonosak, és az Icon termékeinek a csomagolásán színezésük, elrendezésük és kivitelezésük is eltérő.

d) Egy kereskedő csak akkor igényelhet kizárólagosságot, ha olyan mértékben használ egy deszkriptív szót, hogy annak ilyen jellege teljesen el van fedve, és e szót kizárólag ennek a kereskedőnek a termékeivel társítják.

A fentiek alapján a bíróság elutasította a Nutrine keresetét.

Izrael

A) 2011. január 1-jétől kezdve az Izraeli Szabadalmi Hivatal bevezette azt a kísérleti programot, hogy három hónapon belül kiad egy kutatási jelentést és egy első elővizsgálati végzést. E szolgáltatás igénybevételének a feltétele, hogy a bejelentés első bejelentés legyen, és hogy a bejelentő az izraeli elsőbbség igénylésével külföldi bejelentést szándékozzék benyújtani. A program megvalósítását segíti, hogy rendszerint az izraeli bejelentők is angol nyelven nyújtják be szabadalmi bejelentésüket.

B) A Risedronate a Paget-betegség (amely rendellenes csontképződést okoz) és az oszteoporózis kezelésére használt gyógyszer, amely lassítja a csont oldódási sebességét, és ezáltal növeli a csontállományt.

A Procter & Gamble (Procter) 2001-ben nyújtott be egy nemzetközi bejelentést 3-piridil-1-hidroxietilidén-1,1-biszfoszfonsav-nátriumsó (Risedronate) szelektív kristályosítására hemipentahidrátként vagy monohidrátként. Találmányára szabadalmat kapott az Amerikai Egyesült Államokban, Dél-Koreában, Európában és Izraelben is.

Az izraeli szabadalom ellen felszólalt az *Unipharm* cég. Az Izraelben megadott igénypontok megegyeztek az Egyesült Államokban megadott igénypontokkal. A főigénypont a következő volt:

1. Eljárás 3-piridil-1-hidroxietilidén-1,1-biszfoszfonsav-nátriumsó hemipentahidrártjának és monohidrártjának a szelektív előállítására a következő lépések útján:

- a) gondoskodunk 3-piridil-1-hidroxietilidén-1,1-biszfoszfonsav-nátriumsóról,
- b) a vizes oldatot felmelegítjük körülbelül 45 °C-ról körülbelül 75 °C-ra;
- c) a vizes oldathoz egy oldószert adunk, és
- d) adott esetben lehűtjük a vizes oldatot.

Az Unipharm állítása szerint a bejelentő számára jól ismert volt, hogy a hidratált só a hemipentahidrárt és a monohidrárt keveréke, és hogy a kristályosítás a szokásos feloldással történt, ami teljesen nélkülözi a feltalálói tevékenységet.

A Procter azt állította, hogy nem volt tudomása a monohidrátról, bár az nyilvánvalóan mindig kicsapódik a hemipentahidrárttal.

A felszólalást az Izraeli Szabadalmi Hivatal alelnöke vizsgálta meg, akire komoly hatást tett az a tény, hogy a bejelentő sem a leírásban, sem a felszólalási eljárásban nem nyújtott be

krisztallográfiai bizonyítékot, hanem a két sót egyszerűen a kristályok súlyából vezette le, és így becsülte a kristályvíz mennyiségét. Más bizonyíték híján nyilvánvaló, hogy mindkét kristályforma ismert volt, és ezért a lehűlési sebesség és a koncentrációk általános megfigyelése nem járt feltalálói tevékenységgel.

Az alelnök végül úgy döntött, hogy a bejelentést el kell utasítani, mert nem csupán a feltalálói tevékenység hiányzott, hanem a szabadalmi bejelentésben a találmány sem volt kellően kinyilvánítva. Emellett az igényelt találmány nem kellően alapszik a bejelentés leírásán. A bejelentő egyértelműen többet igényelt annál, mint ami jogos lett volna. A főigénypont a tiszta hemipentahidrátra vonatkozik, amit a bejelentő már kinyilvánított korábbi szabadalmában.

C) Egy orvosi eszközt gyártó izraeli cég kérelmet nyújtott be az Izraeli Védjegyhivatalnál az EASYLABOUR védjegy lajstromozása iránt. A lajstromoztatni kívánt védjegyet a hivatal deszkriptívnek találta, és ezért elutasította.

A bejelentő hiába érvelt azzal, hogy a „labour” szó jelentése dolog és munkaerő is lehet, és a lajstromoztatni kívánt szó nem található sem az európai, sem az Amerikai Egyesült Államok lajstromozott védjegyei között. Arra is hiába hivatkozott, hogy a védjegyet már használta és hirdette.

Ezután a bejelentő a védjegyhivatal elnökéhez fellebbezett, és azzal érvelt, hogy hasonló védjegyeket az Izraeli Szabadalmi Hivatal már engedélyezett. Azzal is érvelt, hogy a védjegygel megjelölni szándékozott termékeket általános fájdalomcsillapítóként is használják.

Az elnök ezeket az érveket is elutasította, rámutatva, hogy eltérések vannak a bejelentő védjegye és a bejelentő által említett, korábban engedélyezett védjegyek között.

D) Amikor a *Venus Fashions* és a *Grapholite Moses Printers LTD* publikálta Izraelben héber nyelvű *Belle* magazinját, az *Elle*, a nemzetközi női magazin pert indított, és a *Belle* magazin betiltását kérte. Mindkét folyóirat a női divatra, szépségre, egészségre és szórakoztatásra összpontosít.

Az *Elle* magazint 1945-ben alapították. A világ legnépszerűbb női magazinja; havonta egymilliót meghaladó példányban hozzák forgalomba. Mintegy 12 nyelven jelenik meg, de nincs héber kiadása.

Az „elle” szó jelentése franciául nőnemű „ő”, míg a „belle” szó jelentése „szép”. Az ideiglenes intézkedést elrendelő bíró döntése megállapítja, hogy számos olvasó előtt ismeretlen a *belle* szó jelentése. A bíró helyesen mutat rá, hogy a magazinok fedőlapja hasonló. Mindkét esetben a név a fedőlap felső részén szerepel egy vonzó női fényképpel együtt. Ez a stílus azonban nem csupán az *Elle* folyóirat címlapjára jellemző.

Lehetséges, hogy egy olvasó a *Belle* magazin láttán azt hiszi, hogy az az *Elle* magazin héber kiadása, amiből viszont még csak egy szám létezik. Ezért nem valószínű, hogy az ilyen összetévesztés befolyásolja az *Elle* eladásait.

Ezek után a bíró úgy döntött, hogy az *Elle*-nek jó esélye van a per megnyerésére. A *Belle* folyóirat egyetlen megjelent száma miatt nem tekinthető jól ismertnek, így az ideiglenes intézkedés a *Belle* nevet használó kiadók ellen nem járna komoly anyagi következmények-

kel. Ezért a bíró ideiglenes intézkedést rendelt el a *Belle* ellen, és az *Elle* számára 35 000 NIS (mintegy 10 000 USD) kártérítést ítélt meg. Ezután a bíróság elrendelte egyrészt, hogy a *Belle* tulajdonosai az elosztóktól vonják vissza az eladatlan példányokat, másrészt hogy az *Elle* helyezzen letétbe biztosítékot arra az esetre, ha elvesztené a pert.

Japán

A) A japán parlament 2011. május 31-én elfogadta a japán szabadalmi, használatiminta-, minta- és védjegy törvény módosítását. A módosított törvényt június 8-án hirdették ki, és az legkésőbb 2012. április 1-jén hatályba lép. A törvény módosítás célja, hogy lépést tartsanak a technológiai innováció meggyorsulásával és a termékek élettartamának megrövidülésével, valamint hogy növeljék a szellemi tulajdon-védelmi rendszer felhasználóinak kényelmét.

A törvény módosítás főbb pontjait az alábbiakban foglaljuk össze.

1. Eltörölték a nem kizárólagos licencszerződések szabadalmi lajstromba való bejegyzésének kötelezettségét.

2. Közös kutatások esetén előfordulhat, hogy nem az összes feltaláló kap szabadalmi oltalmat. Az oltalomból kimaradt feltaláló a jelenlegi rendszer szerint csak a szabadalom érvénytelenítése útján érvényesítheti jogait. A módosított rendszer szerint az ilyen feltaláló közvetlenül visszakaphatja a szabadalmi jogot.

3. Magánszemélyek és kisvállalkozók jelenleg három éven keresztül részesülhetnek díjfitelési kedvezményben. A módosított törvény ezt az időtartamot tíz évre hosszabbítja meg.

4. A módosított törvény lehetővé teszi, hogy megfelelő indokolás esetén a szabadalmas az évdíjat a törvényes határidő lejárta után is befizethesse.

5. Meggyorsították a vitás ügyek, így például a szabadalmak, használati minták és minták érvénytelenítésével kapcsolatos viták elintézését.

B) A Japán Legfelsőbb Bíróságnak egy szabadalom oltalmi idejének meghosszabbítása ügyében kellett döntenie, ahol olyan, korábbi szabadalom alapján már engedélyeztek oltalmi idő-hosszabbítást, amely azonos hatóanyagra vonatkozott.

Az ügy a Szellemijajdon-védelmi Felsőbírószágtól került a Japán Legfelsőbb Bírósághoz.

A Japán Legfelsőbb Bíróság úgy döntött, hogy Japánban engedélyezni lehet egy olyan szabadalom oltalmi idejének a meghosszabbítását, amely egy meghosszabbított oltalmi idejű, korábbi szabadalom hatóanyagának az új adagolási rendszerére vonatkozik, ahol a hatóanyag mindkét szabadalom esetében azonos.

Katar

Katar kormánya május 3-án letétbe helyezte a Szabadalmi Együttműködési Szerződéshez (PCT) való csatlakozás okmányait. Ennek megfelelően a nemzetközi egyezmény Katarra nézve 2011. augusztus 3-án lépett hatályba. Így az ebben az időpontban vagy ezt követően benyújtott nemzetközi bejelentések önműködően Katarra is vonatkoznak.

Az a tény, hogy Katar csatlakozott a PCT-hez, különleges helyzetet idézett elő, mert a gyakorlatban nem okoz azonnali változást. Katarban ugyanis 2006-ban lépett hatályba szabadalmi törvény, amelynek alapján a gazdasági minisztérium hatáskörén belül szabadalmi hivatalt kellett volna létrehozni, és az ott benyújtandó és vizsgálendő szabadalmi bejelentések kezeléséről a felelős miniszternek kellett volna végrehajtási utasítást kiadnia, ami azonban a mai napig nem történt meg, és így Katarban nem lehet nemzeti szabadalmi bejelentést benyújtani. Ilyen okok miatt Katarban szabadalmat csak az Öböl-együttműködési Tanács (Gulf Cooperation Council, GCC) Szabadalmi Hivatalánál benyújtott bejelentés útján lehet szerezni. A GCC hat országa: Bahrein, Katar, Kuvait, Omán, Szaud-Arábia és az Egyesült Arab Emírátságok gazdasági tömörülése, amely 1992-ben vezetett be szabadalmi törvényre vonatkozó rendeleteket, és a GCC Szabadalmi Hivatala 1998-ban kezdett működni. Az ennél a hivatalnál engedélyezett szabadalmak mind a hat államban érvényesíthetők, de az érvényesítés minden egyes államnak a felelőssége. Katar 1996-ban ratifikálta a GCC szabadalmi törvényét és rendelkezéseit. Az így hatályba lépő törvény azonban nem rendelkezik arról, hogyan lehet érvényesíteni a GCC Szabadalmi Hivatala által engedélyezett szabadalmakat.

A katarai igazságügyi minisztérium most készíti azokat a végrehajtási utasításokat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy hatályba lehessen léptetni a katarai szabadalmi törvényt, és a PCT-hez való csatlakozás a gyakorlatban is megvalósulhasson. Egyúttal arról is tárgyalások folynak, hogy megalkulhasson a katarai szabadalmi hivatal.

Malajzia

A *Tropicana Products Inc.* (Tropicana) a Felsőbírószágon pert indított az *F&N Beverages Manufacturing Sdn Bhd* (F&N) ellen ipari minta bitorlása miatt, és ideiglenes intézkedéssel kérte megtiltani az alperesnek, hogy olyan palackformát használjon, amely állítólag bitorolta az ő lajstromozott ipari mintáját.

Mind a felperes, mind az alperes vonzó külsejű palackokban gyártott és forgalmazott gyümölcshitalokat.

A felperes 2006. február 10-én lajstromoztatta az alábbi ipari mintát:

Az alperes 2009. április 21-én lajstromoztatta az alábbi ipari mintát:

Az F&N azt állította, hogy a Tropicana mintája érvénytelen, mert nem volt új a mintabejelentés napján: a palackjának középső részén körbefutó bemélyedést már 2004-ben publikálták egy teapalackon. Ezt a Tropicana tagadta.

Az F&N szerint a Tropicana mintájának egyéb vonásai csupán funkcionális jellemzők, amelyeket meg lehet találni a forrón töltő eljárásban általánosan használt palackokon. Emellett a piacon található egyéb palackok is körbefutó, a Tropicana mintájához hasonló mélyedéssel.

Az F&N arra az elvre is támaszkodott, hogy ha egy minta állítólagos újdonsága csekély mértékű, az állítólag bitorló minta és a lajstromozott minta között kis különbségek is elegendők a bitorlás elkerüléséhez. Emellett az ő mintájának alakja lényegesen eltér a Tropicana mintájától, még ha az utóbbi új volt is.

Az F&N azt is állította, hogy az ideiglenes intézkedés elrendelése tönkretenné üzetét, mert komoly befektetéssel kezdte gyártani és árusítani a mintája szerinti palackban a gyümölcssteát. Hírneve is komolyan sérülne, mert termékét vissza kellene vonnia a piacról, és ez szállítói és vevői részéről szerződésszegési perekhez vezethetne ellene.

A bíróság megállapította, hogy nem valószínű a két palack összetévesztése, mert a felperes neve és italai eltérnek az alperesétől. A bíróság azzal is egyetértett, hogy az alperes helyrehozhatatlan kárt szenvedne, ha helyt adnának az ideiglenes intézkedés iránti kérelemnek. Ezért elutasította a Tropicana keresetét.

Német Demokratikus Köztársaság

A korábbi Német Demokratikus Köztársaság Találmányi és Szabadalmi Hivatala által engedélyezett utolsó szabadalom 2010. október végén járt le. A DD 298 536 számú szabadalmat 1990. október 2-án engedélyezték egy forgócsavaros hűtőkompresszorra, éppen egy nappal a német újraegyesítés előtt. A Dieter Mosemann és csapata által az állami VEB Kühleautomatnál megalkotott hűtőrendszereket még ma is világszerte alkalmazzák sokféle készülékben.

Németország

A) A felperes tulajdonosa egy német szabadalomnak. Az alperes egy stuttgarti nemzetközi vásáron kiállított egy terméket, amely a felperes szabadalmának oltalmi köre alá esik, és termékét rendelési számmal egy katalógusban is bemutatta. A felperes ennek a rendelési számnak a használatával megrendelte a terméket Németországban, de csupán egy nem bitorló változatot kapott. Ezután a felperes a Mannheimeri Körzeti Bíróságtól bitorlás miatt ideiglenes intézkedés elrendelését kérte azon az alapon, hogy a szabadalmat bitorló terméket a német vásáron bemutatták.

A bíróság megállapította, hogy egy terméknek egy vezető nemzetközi vásáron történő egyszerű kiállítása a német szabadalmi törvény értelmében nem tekinthető a terméket ajánló bitorló cselekménynek.

Az alperesre nézve jelentős következményekkel járó ideiglenes intézkedést csak akkor lehet elrendelni, ha a szabadalombitorlás könnyen megállapítható, és ha nem kétséges a szabadalom érvényessége. A bitorlás megállapítása tekintetében nem lehetnek kétségek a szabadalmazott vonások megvalósulása, valamint a bitorló cselekmény sajátos típusa felől.

A bitorló cselekmény sajátos típusára tekintettel a Mannheimeri Körzeti Bíróság nem volt biztos afelől, hogy a terméket Németországban felkínálták eladásra, mert továbbra sem volt bizonyíték arra nézve, hogy az alperes ezt a terméket felajánlotta a fogyasztóknak. A kereskedelmi vásár nemzetközi jellege folytán a bíróság szerint az is lehetséges, hogy a termék csupán része (de nem bitorló része) volt egy kiállításnak, Németországban való elosztás szándéka nélkül. Bár a bíróság úgy gondolta, hogy eltérő jogi értékelés is igazolható lehet, a megmaradó kétségek miatt 2010. október 29-i döntése szerint az ideiglenes intézkedés engedélyezésére vonatkozó követelmények nem voltak kielégítve.

B) A német szabadalmi törvény 16. szakasza szerint egy első bejelentőnek az első szabadalom javítása alapján lehetősége van úgynevezett pótszabadalmi bejelentés benyújtására. A pótszabadalom oltalmi ideje az első szabadaloméval egyidejűleg jár le. A pótszabadalom után nem kell évdíjat fizetni.

A vizsgált esetben a bejelentő egy első szabadalmi bejelentést nyújtott be, majd később, vizsgálat kérelmezése nélkül, egy pótszabadalmi bejelentést is. Mindkét bejelentésnek azonos volt az első független igénypontja. Miután a bejelentő az első bejelentésre negatív elővizsgálati jelentést kapott, a pótbejelentést független bejelentéssé alakította át, amelyet azonban a Német Szabadalmi és Védjegyhivatal elővizsgálati végzés kibocsátása nélkül elutasított, mert az első bejelentésre vonatkozó kifogások a pótbejelentésre is érvényesek voltak. Válaszként a bejelentő az elutasítás ellen fellebbezést nyújtott be, és a pótbejelentést módosított igénypontokkal védte meg.

A Német Szabadalmi Bíróság (Bundespatentgericht) hatálytalanította a hivatali döntést, elrendelte a fellebbezési illeték visszafizetését, és az ügyet visszautalta a hivatalnak.

A bíróság szerint a szabadalmi hivatal megsértette az igazságos tárgyalás elvét, és ez indokolta a fellebbezési illeték visszafizetését. A Német Szabadalmi és Védjegy hivatal köteles lett volna közölni a pótbjelentés szabadalmazhatóságával kapcsolatos kifogásait, és a bejelentő számára lehetőséget kellett volna adnia a válaszádra. Ez a kötelezettség, amelyet a hivatal megsértett, több szempontból is fennállt: *i*) a pótszabadalomnak független szabadalommal való átalakítása folytán már nem állt fenn eljárási kapcsolat az első bejelentéssel; *ii*) a lényeges alaki különbség az első bejelentés és a pótbjelentés között még abban az esetben is meggátolta volna, hogy korábbi adminisztratív ténykedések, így egy, az első bejelentésre vonatkozó elővizsgálati végzés a pótszabadalomra is érvényes legyen, ha az elutasított bejelentés még mindig pótbjelentés lett volna.

A szabadalmi bíróság megállapítása szerint ez fontos különbség egy megosztott bejelentéshez viszonyítva, amelyet azon állapot szerint kezelnek, amellyel az alapbejelentés rendelkezik a megosztott bejelentés benyújtásának időpontjában.

A tárgyalat döntés megerősíti a jogbiztonságot a pótszabadalmi bejelentések esetében.

C) A Szövetségi Legfelsőbb Bíróságnak (Bundesgerichtshof) abban a kérdésben kellett döntenie, hogy egy enantiomer vegyületre vonatkozó igénypont szabadalmazható-e, ha ugyanennek a vegyületnek a citalopram nevű racemátja már ismert.

Az ügyben egy korábbi dokumentum bemutatta az antidepresszáns citalopram gyógy-szert, amelynek hatása azon alapszik, hogy igen szelektíven gátolja a szerotonin újbóli felvételét.

A bíróság megállapította, hogy a korábbi nyomtatvány csak a racemát citalopramot említette, de nem tett utalást a vegyület enantiomerjeire. Miként a Szövetségi Legfelsőbb Bíróság *olanzapin-döntése* leszögezi, egy szakembernek az a képessége, hogy számos vegyületet elő tud állítani, nem helyezhető ugyanolyan szintre, mint ezeknek a vegyületeknek a kinyilvánítása. Emellett egy dokumentum kinyilvánított tartalma csak olyan tárgyat foglal magában, amely a szakember szempontjából közvetlenül és világosan kivehető belőle. A szakember tudatában lehetett annak, hogy a citalopramnak két enantiomerje van, azonban ez nem vezet olyan kinyilvánításhoz, amely újdonságrontó a vitatott szabadalomra nézve. Így a bíróság a szabadalom tanítását feltalálói tevékenységen alapulónak tekintette, mert a szabadalom leírásában nincs egyértelműen kinyilvánítva a találmány alapját képező műszaki probléma.

Ezzel szemben az alsófokú Német Szabadalmi Bíróság azon a véleményen volt, hogy a műszaki probléma megoldható a szabadalom alapján a két enantiomer egymástól való elválasztása útján.

A Szövetségi Legfelsőbb Bíróság szerint ez nem felelt meg a jogi követelménynek. A szakember azzal a feladattal szembesült, hogy olyan anyagról kellett gondoskodnia, amely alkalmas antidepresszánsként való felhasználásra, és amely a citalopram alternatíváját jelenti. Így az enantiomer escitalopram javára szolgáló döntés már része volt a megoldásnak. A Szövetségi Legfelsőbb Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy enantiomerek eltérő hatá-

sainak az ismerete nem eredményezett igényt az enantiomerek biztosítása iránt az elsőbbség napján.

A Német Szabadalmi Bíróság véleménye szerint az enantiomerek elkülönítéséhez a szakembernek figyelembe kellett volna vennie azokat a módszereket, amelyek ismertek voltak diasztereomer sók kialakítására királis savakkal és ezt követő frakcionált kristályosítással. Ilyen úton a szakember csekély erőfeszítéssel megkapta volna az igényelt enantiomert.

A Szövetségi Legfelsőbb Bíróság nem követte a Német Szabadalmi Bíróság ilyen érvelését. Bár a citalopram enantiomerjei konkrétan meg vannak nevezve korábbi publikációkban, és azt lehetett várni, hogy az escitalopram hatásosabb, mint antipódja, ezek a publikációk azonban nem tették lehetővé a szakember számára, hogy megkapja az egyik enantiomert. Még ha a publikációk kézenfekvővé tették volna is olyan utak kutatását, amelyeken el lehetett volna jutni az enantiomerekhez, a publikációkból nem tűnt ki, hogy ezt hogyan lehetett volna megtenni. A Szövetségi Legfelsőbb Bíróság nem volt meggyőződve arról, hogy a szakember képes lett volna escitalopramot kapni az elsőbbség napján.

Végül az escitalopramot a racemáttól eltérő terméknek tekintette az EC 469/2009 számú rendelet 1.b) szakasza alapján, amely gyógyászati termékek kiegészítő oltalmi tanúsítványára (supplementary protection certificate, SPC) is vonatkozik. A racemát citalopramot nem lehet 50% tisztasági fokú escitalopramnak tekinteni. Mindkét enantiomer hatóanyag-nak minősül, függetlenül attól, hogy pozitív vagy negatív hatásuk van-e. Ezért a racemát a hatóanyagok egy eltérő kombinációja. Ennek következtében egy racemátra vonatkozó SPC engedélyezése nem zárja ki SPC engedélyezését enantiomerekre, feltéve, hogy maga az enantiomer egy másik szabadalom által van védve.

Ez a döntés egy lépés az Európai Szabadalmi Hivatal enantiomerek szabadalmazhatóságára vonatkozó esetjoga felé. Egyúttal utat nyit egy enantiomerre vonatkozó SPC engedélyezése felé is.

D) Németországban egy termék párhuzamos forgalmazása kisebb kártérítést eredményezhet, ha a bitorló tájékoztatja a termék tulajdonosát a termék forgalmazásának megkezdése előtt, és a csomagolást megfelelően módosítja. Erre hivatkozott egy gyógyászati termék párhuzamos importőre, aki az Európai Unió egy másik országában előállított, Zoladex nevű gyógyszerert árusított Németországban, és arra számított, hogy a fentiekre hivatkozva a bitorlási pert könnyen megússza.

Az ügy végül a Szövetségi Legfelsőbb Bírósághoz került, amely elutasította az alperes érvelését, mert az nem tájékoztatta a gyógyszer eredeti tulajdonosát, és a gyógyszer csomagolását sem változtatta meg. Ezért a gyógyászati termék párhuzamos forgalmazása bitorlásnak minősült. A védjegytulajdonos számára megítélt kártérítés összege megegyezett a párhuzamos importőr teljes hasznával.

E) A Német Szabadalmi és Védjegy hivatal 2011. május 2. óta nem ad nyugtát a nála történt befizetésekről. Ez annak a következménye, hogy a hivatal áttért az elektronikus ügy-

intézésre. A nyugta hiányát gyakran kifogásolják külföldi ügyfelek képviselői, ami azonban nem változtat a hivatali gyakorlaton.

Olaszország

2011. július 8-án publikálták a hivatalos közlönyben az olasz és az Olaszországot megjelölő nemzetközi védjegybejelentések elleni felszólalásra vonatkozó rendeletet. Így végre Olaszországban is lehetővé vált a védjegyek elleni felszólalás.

A felszólalás határideje a 2011. május 1-jén vagy azt követően benyújtott és 2011 júliusában vagy azt követően publikált olasz bejelentések ellen három hónap a bejelentés publikálásától számítva.

A felszólalás határideje a 2011. május 1-jén vagy azt követően benyújtott és a hivatalos közlönyben 2011 júliusában vagy azt követően publikált lajstromozások ellen három hónap a lajstromozás publikálásától számítva.

Az Olaszországot megjelölő nemzetközi védjegyek ellen a felszólalás határideje 2011 júliusától kezdve az OMPI Gazette-ben történő publikálás hónapját követő hónap első napja.

2011 júliusától kezdve az olasz közlönyt havonta egyszer publikálják.

Az első olasz védjegyközlönyt 2011. július 11-én publikálták. Ennek megfelelően az ebben a közlönyben meghirdetett olasz védjegybejelentések elleni felszólalás három hónapos határideje 2011. október 11-én jár le.

Itt megjegyezzük, hogy az olasz védjegy törvény elvileg már több éve lehetővé teszi a védjegybejelentések elleni felszólalást, de mostanáig hiányoztak ennek a technikai feltételei, többek között az elektronikus publikálás.

Oroszország

Az orosz *Royalty* cég a 32. áruosztályban (sör és nem alkoholos italok), valamint a 33. áruosztályban (alkoholos italok) lajstromoztatni kívánta a VOLODYA AND MEDVEDI védjegyet. A lajstromozási kérelmet 2009 decemberében nyújtotta be, és azt az Orosz Szabadalmi Hivatal (Rospatent) 2010 októberében utasította el arra hivatkozva, hogy „az igényelt megjelölés védjegyként való lajstromozása ártana az állam imázsának és érdekeinek, és a szociális érdekekkel ütközik”, minthogy a „Vologya” egy korábbi elnökre és a mostani miniszterelnökre, Vladimir Putyinra, míg a „Medvedi” a jelenlegi orosz elnökre, Dimitrij Medvegyevre utal. Márpedig az államot képviselő nevek és családnevek használata, valamint politikai pártok szimbólumának értelmezése a hatóságok lekicsinylését jelenti.

A bejelentő válaszában előadta, hogy az Oroszországban egyik legnépszerűbb Vologya név fantázianévként való értelmezése és az orosz tündérmesék híres szereplői, amilyenek a medvék (oroszul: medvedi), például „Masha és medvedi” nem okozhatnak kárt egy társa-

dalom és egy állam érdekeinek. „A Vologya név nem szimbolizál egyetlen konkrét személyt sem” – állította a bejelentő.

A Rospatent általi elutasítást a Szabadalmi Viták Tanácsa is megerősítette.

A Rospatent és a tanács döntése nem zárja ki a VOLODYA AND MEDVEDI vodka terjesztését orosz területen, mert a termék minősítve van, és a terjesztő rendelkezik a forgalmazáshoz szükséges valamennyi dokumentummal. Ezért a kérelmező termékeit ilyen védjeggyel forgalmazza Oroszországban és Ukrajnában. Az utóbbi országban a védjegyet lajstromozták.

Portugália

Portugáliában a szabadalmi bejelentések száma a '80-as és a '90-es években közelítőleg 150 volt. Ez a szám a XXI. század kezdetén emelkedni kezdett, mert 2001-ben megalapították az Ipari Tulajdon Oltalmát Támogató Hivatalt, 2003-ban új iparjogvédelmi törvényt vezettek be, 2007-ben a gazdasági tevékenységek korszerűsítését elősegítő program keretében az ipari tulajdon használatát ösztönző rendszert vezettek be, 2008. július 25-én módosították az iparjogvédelmi törvényt, és 2009-ben a szabadalmak nemzetköziesítését támogató intézkedéseket vezettek be. Emellett 2008. október 1-jén az iparjogvédelmi törvény módosításával lehetővé tették ideiglenes szabadalmi bejelentések benyújtását, valamint a szabadalmi bejelentések benyújtását angol nyelven.

A fenti rendszabályok következtében a hazai szabadalmi bejelentések száma 2009-ben 665-re emelkedett, és az ideiglenes szabadalmi bejelentések száma 2008 októbere és 2009 decembere között az összes bejelentés 41%-át tette ki. Az ideiglenes szabadalmi bejelentéseknek azonban csak mintegy 30%-a éri el a szabadalmazáshoz szükséges színvonalat, mégpedig döntően azok a bejelentések, amelyek kidolgozásában szabadalmi ügyvivő is közreműködött.

A Portugál Iparjogvédelmi Hivatal arra számít, hogy a hazai szabadalmi bejelentések száma 2010-től kezdve elérje vagy meghaladja az ezret.

Ruanda

Ruanda kormánya 2011. május 31-én letétbe helyezte a Szabadalmi Együttműködési Szerződéshez (PCT) való csatlakozás okmányait. Ennek megfelelően a nemzetközi szerződés Ruandára nézve 2011. augusztus 31-én lépett hatályba. Így a 2011. augusztus 31-én vagy ezt követően benyújtott nemzetközi bejelentések önműködően Ruanda megjelölését is magukban foglalják, és Ruanda állampolgárai ettől az időponttól kezdve jogosultak nemzetközi bejelentések benyújtására.

San Marino

Benoit Battistelli, az Európai Szabadalmi Hivatal elnöke találkozott a san marinói kormány, akadémia és ipar képviselőivel, akikkel arról folytatott megbeszélést, hogyan lehetne tovább erősíteni az ország szellemi tulajdon-védelmi rendszerét, különösen támogatva az ország Szabadalmi és Védjegy hivatalát.

Svájc

A Warner Bros. Entertainment Inc. tulajdonosa a HARRY POTTER védjegynek, és beperelte az erotikus árukat forgalmazó Magic X AG (Magic) céget, mert az óvszereit HARRY POTTER védjeggyel forgalmazta. A Schwyz kanton bírósága 2010. augusztusi döntésében a híres HARRY POTTER védjegy hígítása és a tisztességtelen versenyt tiltó jogszabályba ütköző cselekmény miatt az alperest eltiltotta a HARRY POTTER védjegy használatától.

E döntés ellen a Magic fellebbezett, de a másodfokú bíróság megerősítette az alsófokú bíróság döntését, amely így jogerőssé vált.

A Szellemi Tulajdon Világszervezete

A Szellemi Tulajdon Világszervezetének (WIPO) genfi központjában Francis Gurry vezérigazgató 2011. április 14-én ünnepélyes külsőségek között egy oklevelet nyújtott át a kétmilliomodik nemzetközi bejelentést benyújtó amerikai Qualcomm cég igazgatójának.

Tajvan

A) A Hebei Aulion Heavy Industries Co., Ltd. (Hebei) lajstromoztatta gépkocsikra a LOVOL védjegyet, ami ellen kifogást emelt a Volvo Trademark Holding AB (Volvo).

Az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium Védjegyfelülvizsgálata Tanácsának 2011. februári döntése megállapítja, hogy bár mind a LOVOL, mind a VOLVO védjegy öt betűből áll, a két védjegy kiejtése eltérő, és nem téveszti meg a vásárlóközönséget. A gépkocsikat ugyanis mint sajátos fogyasztási cikkeket nagyobb körütekintéssel vásárolják, de a Volvo gépkocsik népszerűbbek, és a két védjegy nem téveszti meg a fogyasztókat. Ezért a tanács úgy döntött, hogy a LOVOL védjegyet nem kell törölni a lajstromból.

B) Egy tajvani bejelentő a Tajvani Szellemitulajdon-védelmi Hivatalnál kérelmet nyújtott be a NEW WORLD DESIGN CENTER védjegy angol és kínai betűkkel való lajstromozása iránt ingatlanforgalmazás és bútorárusítás területén.

A hivatal megállapította, hogy a bejelentő által javasolt kínai név egy része szó szerint „New York”-ot, vagyis az amerikai városnevet jelenti, míg a bejelentő székhelye Tajvanon van. Így a lajstromoztatni kívánt név megtévesztené a fogyasztókat, mert azok azt hihetnék,

hogy a bejelentő által nyújtott szolgáltatások New Yorkra vonatkoznak. Ezért a bejelentést elutasította.

A bejelentő adminisztratív eljárást kezdeményezett a Szellemitulajdon-védelmi Bíróságnál, ahol arra hivatkozott, hogy számos Tajvanon működő üzlet és étterem használ védjegyében földrajzi megjelölést (ilyen például a „Paris wedding”, a „Yokohama Tires” és a „New York-i fogorvos”), vagyis a földrajzi megjelölések vagy városnevek ilyen használata általános gyakorlatot jelent, és ez nem okozza a fogyasztók megtévesztését. Emellett New York is közismert mint pénzügyi központ. Ezért nem lenne méltányos, ha a Tajvani Szellemitulajdon-védelmi Hivatal elutasítaná védjegybejelentését.

A Szellemitulajdon-védelmi Bíróság tarthatatlannak minősítette a bejelentő állításait, és elutasította fellebbezését, amit azzal indokolt, hogy a bejelentő által említett, földrajzi megjelölést tartalmazó védjegyek lajstromozását nem lehet általános elvként használni ahhoz, hogy a bejelentő számára kedvező következtetést lehessen levonni; az ilyen kérelmeket esetről esetre kell elbírálni.

C) Tajvanon nem volt eldöntve az a kérdés, hogy egy kétdimenziós védjegynek a minitájára kialakított háromdimenziós termék forgalmazása a kétdimenziós védjegy bitorlását jelenti-e.

A tajvani védjegy törvény 6. szakasza szerint „a védjegy használata kereskedelmi célból árukon, szolgáltatásokon vagy hasonló dolgokon, vagy a használat kétdimenziós ábrázoláson ... védjegyhasználatot jelent, ha ezzel kellő mértékben lehetővé teszik a fogyasztók számára annak védjegyként való elismerését”.

Egy ügy a 14. áruosztályban fali- és állóórákra, valamint zseb- és karórákra lajstromozott „majom logó” védjegyre vonatkozott. Az alperes a majom logót utánzó háromdimenziós állóórákat gyártott és árusított. A védjegytulajdonos bitorlási pert indított ellene a Szellemitulajdon-védelmi Bíróságnál, amely ügy találta, hogy egy védjegyzett logónak háromdimenziós termékkel való átalakítása nem esik a védjegyhasználat meghatározása alá.

A negatív véleményt osztó bíróságok úgy gondolják, hogy háromdimenziós termékek előállítása, amelyek egy kétdimenziós védjegyre emlékeztetnek, semmiképpen sem jelenti a védjegy kereskedelmi célokra való használatát, és ezért nem minősül védjegyhasználatnak. Az igenlő véleményen levő bíróságok azonban azt gondolják, hogy az ilyen használat védjegybitorlást képez, mert a lajstromozott védjegy alapján kialakított háromdimenziós termék félrevezeti a vásárlókat az ilyen termékek eredete felől.

A Felsőtanács (Yuan) 2011 februárjában foglalkozott ezzel a kérdéssel, és arra a következtetésre jutott, hogy a háromdimenziós termék bitorolja a kétdimenziós védjegyet. A Tajvani Szellemitulajdon-védelmi Hivatal ezt a véleményt úgy finomította, hogy a háromdimenziós termék által okozott megtévesztés valószínűsége még a védjegy tényleges hírétől is függ. Ezért valószínű, hogy a Yuan véleményét csak jól ismert védjegyek esetén fogják alkalmazni.